UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada
Phone: 422-5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата
в Канаді — $4.00
Окреме число: 10 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

1867 1967

24
СЕРПНЯ, 1967
Число
No. 34
тижневик "УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
Рік XXXIX Vol. XXXIX
AUGUST 24, 1967

Моряцький страйк на сході

Переговори між юнією моряків, що обслуговують кораблі на внутрішніх водах Канади, і 32 корабельними компаніями розбилися, і в четвер моряки вийшли на страйк. Плавба припинилася на Великих озерах і ріці Ст. Лоренс. 120 кораблів стоїть нечинно.

Страйк припинив вивіз збіжжа і мінералів, головного вантажу на внутрішніх водах.

Насер шукає замирення з заходом

Вістка з Лондону в п'ятницю сказала, що єгипетський прем'єр Насер шукає наближення до американських і британських урядів, оферує їм відкрити Суезький канал та боронити західні нафтові інтереси на Середньому Сході в заміну за економічну й політичну допомогу.

Висланці Насера мали сказати британському міністерству закордонних справ, що Єгипет не може дістати подостатком поживи і кредитів від совєтської Росії, щоб заспокоїти свої конечні потреби. Єгипет мав запропонувати ЗДА і Британії, щоб вони заспокоїли ці його потреби й вимогти, на Ізраїлеві, щоб відступив з-над Суезького каналу та згодився на інтернаціоналізацію Єрусалиму.

Ця вістка непотверджена і походить з жидівських кіл в Лондоні.

НОВІ СРІБНО-МІДЯНІ МОНЕТИ В КАНАДІ

Міністер фінансів Шарп сказав минулого тижня, що з уваги на високий кошт срібла, появляться в обігу за кілька місяців 10 і 25-центові монети, що будуть стопом (мішаниною) срібла і міді.

Шарп проголосив у грудні 1966 р., що нові монети —10, 25 і 50-центові — будуть ніклеві, замість срібних, і появляться на початку 1968 р. Плян ніклевих монет тепер понехано.

Міністер сказав, що нові 10 і 25-центові монети будуть мати половину срібла й половину міді, і він чомусь назвав їх "тимчасовими". Вони зразу будуть виглядати як срібні, однак по якомусь часі втратять свій блиск.

Автоматичні продавальні (вендінґ) машини мають тепер уладження, що відкидають усе інше крім "даймів" і "кводрів", які мають срібло. Нові монети появляться так скоро, як лише змінять їх уладження і вони будуть приймати лише срібно-мідяні монети.

ФЕЙРБЕНКС НА АЛЯСЦІ докладає всіх зусиль, щоб перед приходом зими направити шкоди, які зробив вилив ріки на суму $150 мільйонів. За шість тижнів може бути 50 ст. нижче зера.

УРЯД СКОРОЧУЄ ВИТРАТИ В 1968-69

ПРОГРАМА ПЕРЕДРІЗДВЯНОЇ СЕСІЇ ПАРЛЯМЕНТУ

Федеральний уряд провів два повні дні на обговоренні проєкту державного бюджету на 1968-69 рік і скоротив витрати на "десятки мільйонів долярів", сказав прем'єр Пірсон.

Прем'єр сказав пресовим репортерам, що він має надію, що буде більше скорочень у бюджетовім кошторисі, заки він буде внесений на розгляд парляменту.

"Ми погодилися на дуже великі скорочення, хоч міністри домагалися більше грошей для своїх ресортів, ніж минулими роками", сказав прем'єр. Однак всі погодилися з фактом, що прийшов час, коли "треба знизити витрати до кістки". Прем'єр заперечив чутку, що на тому пункті прийшло до боротьби між міністрами і грозило розбиттям кабінету.

Щоб знизити витрати, прийшлося деякі важливі проєкти відкласти на пізніше, однак їх не понехано, сказав прем'єр. Він не сказав які саме проєкти відложено на пізніше, але підтвердив, що медичний плян буде переведений, як було в пляні, й увійде в силу в липні 1968 р.

Пляновані видатки, які тепер знижено, підігнали б заповіджений бюджетовий недобір в сумі $740,000,000 навіть вище, можливо до більйона долярів.

Прем'єр сказав, що є границя, скільки уряд може позичити на грошовому ринку, і "ми не переступимо тієї межі".

Проголошуючи фінанські скорочення, Пірсон також виложив велику програму праці для парляменту, коли він зійдеться 25 вересня.

Коли сесія потриває до 23 грудня, парлямент буде мати 46 днів часу, в якому уряд сподівається провести 40 законопроєктів. На першому місці є закон про радіо й телевізію. Пірсон сподівається проголосити назначення нового президента і нового головного управителя для Кенедієн Бродкестінг Корп., заки виложить новий бил в парляменті.

Інші важливі законопроєкти, що їх прем'єр вичислив, є в групі "соціальної справедливости": скасування смертної кари, поширення правних основ для розводів, контроля народин та доповнення кількох інших секцій у карному законі.

Ці справи будуть вирішені вільним голосуванням і кожний посол буде голосувати згідно зі своїм сумлінням, а не за партійною дисципліною.

З інших справ, які уряд сподівається провести перед Різдвом, є: створення корпорації для освітної телевізії, тарифні зміни, створення департаменту для справ консументів, доповнення до акту про патенти і торговельні марки, щоб знизити ціни ліків, та зміни в поштовім законі, щоб пошта мала більше прибутків.

Нова світова пшенична угода

Списання нової угоди, що буде нормувати світову пшеничну торгівлю до останнього зерна, буде викінчене вже в найближчих днях і текст її буде пересланий урядам. В цій угоді перший раз будуть визначені найвищі і найнижчі ціни пшениці всіх ґрейдів.

Цю угоду списано на римській конференції, яку скликали Об'єднані Нації, і мали б її підписати держави, що не взяли участи три місяці тому в женевській конференції 17 держав, в тому також СССР. В женевській конференції взяли участь пшеничні експортери — Канада, Злучені Держави, Австралія й Арґентина, також імпортери західної Европи і Японія.

Угода, списана на римській конференції, має заступити Міжнародну Пшеничну Угоду 50 держав, яка скінчилася 31 липня і залишила світ з вільним пшеничним ринком, перший раз від 18 років.

Сімнадцять держав на женевських нарадах погодилися на нову стандартну ціну, що підвищить найнижчу і найвищу ціну за ґрейд Но. 1 нортерн коло 20 центів від бушля, в межах від $1.73 до $2.13 в американських долярах.

Західні збіжжеві кола сподіваються, що УССР, який критикував женевську угоду 17 держав, підпише нову угоду разом з іншими державами, які належали до міжнародної пшеничної угоди.

У пропонованій новій (римській) угоді найнижчі й найвищі ціни прийнято для всіх нижчих ґрейдів пшениці.

Федеральна розтратність

Чутка кружляла минулого тижня, що малощо не прийшло до розколу в федеральнім кабінеті, коли міністер фінансів Шарп, підтриманий міністром ремесла й торгівлі Вінтерсом, виступив з критикою своїх кабінетних колеґ за велике витрачення грошей.

Урядові витрати, головним чином минулого року, зросли небувано. Це, спричинило дуже сильно інфляції, як виказано в небувалому зрості коштів прожитку в квітні, травні і червні.

Дальшим свідком надзвичайних витрат уряду є факт, що випуск паперових грошей в минулих кількох тижнях зріс до грізної річної норми 22 проц.

У своїй пресовій конференції минулого тижня прем'єр Пірсон виразно не сказав, чи міністри прийняли осторогу Шарпа.

Папа реформує Римську курію

Відтепер тільки 9 конґреґацій

Папа Павло проголосив реформу Римської курії, яка твердою рукою правила Католицькою Церквою на протязі чотирьох століть.

Він знизив термін керівників конґреґацій з доживотного до п'яти років і переорганізував курію зверху до споду.

Зміни подані в латинському документі із 15,000 слів п.з. «Про Римську Курію». Над документом працювали чотири роки, довше ніж над якимсь іншим документом за влади Папи Павла. Реформу доручив перевести Вселенський Собор.

У документі Папа Павло обіцяв покінчити з перевагою італійців у центральнім правлінні Церквою.

Він покінчив з традицією доживотної служби кардиналів і їх помічників в курії.

Реченець керівників та вищих службовців курії встановлено на п'ять років, а по упливі того часу Папа може поновити його. Всі кардинали курії автоматично втрачають свої пости, коли папа умре. Новий папа може тоді вибрати свій власний персонал.

Папа переорганізував священні конґреґації, які управляють головними справами Церкви, зменшуючи їх число з 12 до 9.

Нове міністерство закордонних справ має назву Священна Рада для публічних справ. Вона буде працювати поруч державного секретаріяту, який тепер також веде закордонну політику, а в майбутньому стане секретаріятом для папи. Той самий кардинал буде мати обі позиції.

Повінь знищила місто на Алясці

Небуваний дощ на Алясці, що йшов безперервно три дні, спричинив рекордовий вилив ріки Чіна. Води залили 30,000-не місто Фейрбенкс і знищили його до тієї міри, що в місті нема дому, щоб не був знищений або болай ушкоджений. Матеріяльні шкоди подали на 200 мільйонів долярів.

Половину населення вивезли з міста човнами й гелікоптерами і примістили в десятьох евакуаційних центрах.

Рівень води піднісся 18.8 стопи понад лінію виливу, і рікою переплило одного дня 15 більйонів ґальонів води, а рікою Танана, до якої вливається Чіна нижче міста, переплило того дня 90 більйонів ґальонів води. Вистачило б її для Ню Йорку на всі потреби на 90 днів, а для Вашінтону на цілий рік.

Хто з кандидатів напереді

Несповна є три тижні до консервативної конвенції, скликаної для вибору лідера, а ще не можна сказати, хто з дев'яти кандидатів має найкращі вигляди на вибір. Однак, пише преса, зарисовуються чотири "першуни": Флемінґ, Гемилтон, Роблін і Стенфілд.

Минулого тижня Гемилтон (кол. популярний міністер хліборобства в кабінеті Діфенбейкера) поворожив, що Діфенбейкер, якщо схоче кандидувати, буде обраний в першому голосуванні. Гемилтон, мимоходом, про себе каже, що він має солідну підтримку в Квебеку й Онтаріо, також підтримку західних делеґатів.

"Ванкувер Сан" пише, що "кожний привабний з вигляду й успішний канадський політик, що говорить плавно по-французьки — і грає на скачменських трубках — має очевидні кваліфікації на лідера партії".

Роблін має.

Жахливе убивство на саскачеванській фармі

На самотній фармі коло Шел Лейк, 60 миль на захід від Принс Алберт, скоїлася жахлива родинна трагедія. Невідомий злочинець застрілив уночі з 15 на 16 серпня дев'ять членів родини: 47-літнього Джеймса Пітерсона, його 42-літню жінку Евелін, і семеро їх дітей, від 1 - 17 років життя.

Батька родини знайдено неживого в кухні, його жінку з однорічною дитиною на подвір'ї перед хатою, а дітей у ліжках як спали. Чудом врятувалася від смерти 4-літня дівчинка Филлис. Злочинець мабуть її не доглянув.

П'ятдесят державних поліцаїв з поліційними собаками і літак обшукали фарму й лісисту околицю, однак не знайшли злочинця, ні стрільби. Филлис, єдина що лишилася живою, сказала, що вона чула стріли, чула як чоловік розмовляв з батьком в кухні, та що мати вибігла надвір. Поліція каже, що перелякана дитина дала деякі інформації, але вони обмежені з уваги на її ніжний вік.

ПСИХІЧНИЙ ПАЦІЄНТ ПРИЗНАВСЯ ДО МАСАКРИ

Після дуже старанних доходжень в яких працювало 75 членів державної поліції під проводом інспектора Соєра, в суботу пополудні арештовано 21-літнього Віктора Гофмана під замітом масового убивства дев'яти членів фармерської родини в Шел Лейк.

Він син фармерської родини, яка живе коло Ліск, у Саскачевані, 25 миль на південний схід від місця масакри. Гофман, який кинув школу після 9-го ґрейду, був пацієнтом в саскачеванськім шпиталі для умово хворих кілька тижнів і був звільнений три тижні тому.

Гофман віддався поліції без опору і його обвинувачено за убивство першого ступня.

ТІТО В КАЇРІ — Югославський президент Тіто махає рукою до товпи на каїрськім летовищі. Тіто має компромісовий плян для Середнього Сходу — щоб Ізраїль вийшов з окупованих арабських територій, а ОН або великі держави щоб загарантували йому безпеку. Ізраїль відкинув плян.

Ізраїль не прийме комісара ОН

Об'єднані Нації назначили швайцарського дипломата Е. Талмана своїм представником в Єрусалимі. Швайцарський уряд сказав, що представник ОН могтиме інтервеніювати в будь-яких трудноцах в Єрусалимі.

Ізраїльський міністер закордонних справ Абба Ебан гостро запротестував проти швайцарської вістки. Сказав, що Ізраїль прийме представника ОН в Єрусалимі, якщо його місія обмежиться до зібрання фактів. Про інтервенцію нема мови.

Недалекий приїзд представника ОН викликав політичну незгоду в Ізраїлі. Дві партії зажадали, щоб уряд зовсім відкинув представника ОН. Його присутність в Єрусалимі викличе тільки неспокій.

Міністер закордонних справ Ебан остеріг арабів, що лише прямі переговори з Ізраїлем дають надію, що араби можуть відзискати щось з територій, які Ізраїль здобув у війні 5 -10 червня.

"Кордони з-перед 5-го червня більше не існують".

Ебан відкинув можливість посередничення третьої сторони. Ізраїль воліє переговорювати окремо з Єгиптом, Сирією і Йорданом, які втратили території.

Ведмеді убили дві дівчини

В горах Монтени, на канадській границі, ведмеді зажерли дві 19-літні дівчини, що спали в дикому гірському терені.

Мішель Кунс спала на відпочинковій кемпі поруч інших прогульковців. Над раном прийшов ведмідь, обнюхав чотири інші особи, в яких зі страху "дух завмер", а потім напав на дівчину й заволік її 100 ярдів у ліс. Рятункова група прогнала ведмедя, але дівчина була нежива.

Двадцять миль від того місця інший ведмідь напав на Джулієн Гелгесон і її товариша 18-літнього Рой Дюкета. Хлопець був тяжко поранений і якось врятувався, а дівчину ведмідь заволік у дебри 400 стіп від місця нападу.

Лісові сторожі застрілили двох ведмедів і мають наказ застрілити кожного іншого ведмедя, якого побачать.

Коротки вісти

• **Консерватисти** тепер зайняті питанням, "хто буде лідером", і журяться, що можуть вибрати помилково кепського провідника. Така в них процедура голосування з дев'ятьома кандидатами.

• **Прем'єр Меннінґ** був у Лос Енджелес, щоб обговорити з інженерською фірмою плян будови медичного центра в Едмонтоні коштом 100 мільйонів долярів. Алберта має $545 мільйонів провінційної надвишки.

• **В першій** половині ц.р. приїхало 103,958 імміґрантів до Канади, 25% більше ніж в тому часі минулого року.

• **Експо** в Монтреалі відвідало 30,000,000 осіб по кінець минулого тижня.

• **Сніг падав** три хвилини 10 серпня в онтерійськім містечку Вотфорд, 30 миль на схід від Сарнія. Температура тоді була 60 ст. і сніг стопився.

• **Канада** мала активний торговельний біланс в першій половині 1967 року — $148,-000,000.

• **През. Джансон** сказав західнонімецькому канцлерові у Вашінґтоні, що Злучені Держави стоять готові боронити безпеку Европи та співпрацювати для покінчення штучного поділу Німеччини.

• **На фармі** в Минесоті 30-літній фармер застрілив у хаті свою жінку й четверо своїх малих дітей, потім запалив хату, щоб затерти сліди злочину. Після того прив'язав себе до стовпа й пострілив себе в рам'я. Поліції сказав, що чотири чи п'ять молодих мужчин постріляли його родину й запалили хату, а його постріленого прив'язали до стовпа на подвір'ї. Нарешті признався до злочину.

• **В північно-італійськім** місті Мерано знайдено в органах 5,000,000 англійських фунтів стерлінґів, підроблених нацистами в другій світовій війні, щоб підкопувати фінансову систему Британії на світових грошових ринках.

• **Занотовано** землетруси минулого тижня в північній Еспанії, в французьких Піренеях, Японії і в Новій Ґвінеї.

• **Німецький** канцлер Курт Кісінґер приїхав з Бонн до Злучених Держав з першою візитою, відколи став головою уряду.

• **Югославський** президент Тіто, після конференцій з арабськими провідниками Єгипту, Сирії і Іраку сказав, що він вірить, що араби будуть тепер говорити про мир з Ізраїлем, не про нову війну.

• **В Туреччині,** близько міста Тарзус, люди були свідками лютої боротьби між бузьками і орлами. На землю впало 50 мертвих птахів. В кількагодинному бою взяло участь кількасот птахів. Такі бої відбуваються над гористою Туреччиною восени, коли бузьки відлітають на південь понад горами, в яких гніздяться орли.

• **Лісовий вогонь** на Ванкуверськім острові, 27 миль на захід від Порт Алберні, ізолював 3,000 осіб. Виевакуйовано їх морем і гелікоптерами. Згоріло 3,000 акрів грубого ліса. У Бр. Колюмбії горіло 350 лісових вогнів 20 серпня.

РЕЛІГІЯ І ПОЛІТИКА В СУЧАСНІЙ ЮГОСЛАВІЇ

МАКЕДОНСЬКА ЦЕРКВА – АВТОКЕФАЛІЄЮ

Антін В. ІВАХНЮК

Між комуністичними державами Югославія займає окреме, свого роду — екстраваґанте місце. Щораз своїми ходами заскакує не тільки західній світ, а й Москву, якій розвиток подій у Югославії невлад.

Оце знову маємо несподіванку в Югославії: Македонська православна Церква усамостійнилась і то проти волі Серської православної Церкви, але за згодою та підтримкою комуністичного режиму.

I

Трохи інформацій про македонців. Це давній, хоч і малий, народ (понад мільйон), який дав усім слов'янам початок письменности. В його оточенні жили солунські брати — св. Кирило та Методій, які давньою македонською мовою дали перші слов'янські богослужбові книги.

Проте історична доля була македонському народові мачухою. Різні займанщини, і поготів турецька, та протитурецькі повстання постійно його винищували. Крім того, розшматування Македонії між Болгарією, Грецією та Сербією і великодержавна політика цих народів придушували національну свідомість македонців. Ще й досі болгари вважають македонців частиною свого народу, а македонську мову — болгарським діялектом.

В сучасній Югославії є приблизно 900 тисяч македонців (за переписом з 1958 р.) Народня ж республіка Македонії має до 1.400 тисяч населення. 1944 р. заведено в цій республіці урядову македонську мову.

У попередній, королівській Югославії і в сучасній, комуністичній до 1958 р. не було Македонської православної Церкви, а тільки Сербська православна Церква. Того року македонці домоглися своєї окремої Церкви. Тоді то відділено македонські єпархії (3) і на їх чоло поставлено єпископів македонців, на що погодилась сербська патріярхія.

«Оцей перший крок, - пише д-р Юрай Крнєвіч у вінніпезькому тижневику "Хрватскі Глас" (5 серпня ц.р., "Македонська православна Церква усамостійнилась") — у встановленні Македонської самостійної Церкви був, очевидячки, тільки половинний. Тепер на третьому народньо-церковному соборі, що відбувся в Охріді 17-19 липня, македонці зробили другу половину кроку і встановити свою автокефальну (цілком самостійну) Македонську народню Церкву».

При цьому цей автор висуває такі цікаві спостереження:

1. При встановленні автокефалії Македонської православної Церкви активно співпрацювали македонські комуністи за згодою Тіта та центральної влади. З цієї нагоди Тіто нагородив відзначенням обраного голову автокефальної православної Церкви, а голова союзної комісії для віровизнаневих справ брав участь у соборі. «Це виявляє, — пише далі д-р Крнєвіч—,що в даному випадку церковне питання було тісно сполучене з політичним і що македонські комуністи знайшлись разом із македонськими священиками та єпископами в цьому важливому для македонців питанні».

2. Проти македонської автокефалії, як політичного чину, запротестувала, за вістками англійської преси, грецька влада. У північній Греції аж до Солуня (Салоніки) живуть македонці.

3. На соборі не було жодного представника Сербської православної Церкви.

II

Яснішою стане справа, коли наведемо дещо з ухвали та мотивації проводу Сербської православної Церкви в цій справі.

Віндзорський тижневик «Глас Канадскіх Серба» (17 липня) приніс повний текст цієї ухвали та мотивації від 24 травня ц.р. Той тижневик, як речник сербської демократії та переважної більшости сербів у вільному світі, дав дуже вимовний заголовок: «Новий наступ на Сербську Церкву, Святий архиєрейський собор рішуче й однодушно за збереження єдности Церкви св. Сави, собор відкинув домагання комуністичних аґентів установити автокефальну 'Македонську Церкву'». Вже цей заголовок говорить і за настрої сербських демократів, і за їхнє розуміння самої демократії. Де немає арґументації, там є «комуністичні аґенти», якраз те саме, що й їм пришивають їхні сербські антикомуністи.

III

З ухвали та мотивації архиєрейського собору Сербської православної Церкви довідуємося, що архиєрейський синод автономної Македонської православної Церкви від 3 грудня 1966 р. висунув домагання, щоб Сербська православна Церква надала їй автокефальність. Провід Сербської Церкви відкинув це домагання, обґрунтовуючи свою ухвалу різними канонічними правилами та конституційними державними постановами. У згущеній формі вони такі:

1. Македонська Церква не має потрібного числа єпархіяльних єпископів: є тільки три разом із митрополитом. За 4 каноном 1-ого Вселенського собору потрібно трьох єпархіяльних єпископів, крім митрополита, щоб Церква могла самостійно діяти. Хоч Македонська Церква заявляє, що вона має ще дві титулярні єпархії та одного кандидата на єпископа, то це не може заступити єпархіяльних єпископів. Крім того, вона не посідає задовільного числа священиків (334 і 54 ієромонахів і монахинь) проти 814 церковних громад, 953 церкви та каплиці і 86 манастирів, ні теж богословської академії. Усе це доказує, що Македонській Церкві недостає «декілька основних умов для автокефалії».

2. Сербська православна Церква, «єдина, що існує в Югославії», могла б надати автокефалію одній частині своєї Церкви, якщо б була переконана, що теперішня ієрархія тієї частини «здатна вести Церкву». Одначе Сербська православна Церква не може «довірити частину пастви архипастереві» (митр. Доситеєві), який зламав присягу «берегти канонічну єдність із Сербською православною Церквою» і почав вести «безоглядну дію проти цієї єдности».

3. Митр. Доситей втягнув у цю акцію і державні чинники, тобто Виконавчу раду Македонії, яка визнала правильність Македонської Церкви домагатись автокефалії. Такий учинок стоїть у суперечності з церковними канонами. Єдина компетентна установа, що має право проголосити автокефалію частині своєї Церкви, — це воля Церкви-матері (тобто Сербської православної Церкви).

До того ж, у Югославії Церква відділена від держави і всяке втручання «державної влади за автокефалію Македонської Церкви чи проти неї треба вважати протиконституційним».

4. Синод Македонської православної Церкви погрожує у своїм домаганні, якщо Сербська Церква спротивиться, винести це питання «перед Митрополичий церковно-народний собор, що компетентний мериторично ухвалювати в оцьому суттьовому питанні».

Провід СПЦеркви не визнає такого права цьому соборові, дарма що такі випадки в історії бували, але «прецеденти не творять законів». Єдино управнений до цього в Югославії архиєрейський собор Сербської православної Церкви, де чотири македонські владики становлять незамітну частину на всіх 34.

Вкінці провід СПЦ погрожує Македонській Церкві: «Якщо вона, всупереч канонам, сама на своїм Митрополичім церковно-народнім соборі проголосить себе автокефальною, то її вважатимуть, як і Сербська православна Церква, так і всі інші православні Церкви, розкольницькою віроісповідною організацією і, як така, буде відлучена від узаємин з ними».

Македонська Церква таки оголосила себе автокефальною. У зв'язку з доконаним фактом виникають нові ускладнення для Сербської православної Церкви. Ще не позбулась клопотів з північноамериканським єпископом Діонисієм, який відірвався від неї через антикомуністичні настрої, що розбило заокеанських сербів, а вже виринуло куди поважніше македонське питання. Майбутнє прояснить його.

IV

Насувається паралеля: яка без порівняння велика різниця між Югославією і СССР! У час революції в Україні не було ні одного росіянина-єпископа, який погодився б висвятити єпископа-українця. За більшовицького режиму знищено Українську православну і католицьку Церкву з допомогою російської, яка єдино діє в Україні. «Суверенна» ж УРСР навіть не не додумується до того, що у своїй республіці повинна бути своя Церква, а не російська. Наші комуністи в Києві ще не доросли до такого державницького мислення, як македонці, яким тільки в 40-их роках навіть комуністична Югославія визнала національну окремішність, самобутність македонської мови.

Ми ж, рахувати, у вільному світі — і католики, і православні-потворили свої удільні князівства та нарікаємо на ворогів, усюди їх бачимо, але не бачимо свого лиха, насамперед, у собі самих! Корисно було б поглянути на інших, на яких ми деколи й дивимось згори, і дечого навчитись від них.

ПАПА ВІДВІДУЄ КАРДИНАЛА

Папа Павло VI особисто відвідав кард. Джузеппе Піццардо, якому сповнилось 90 років.

Той кардинал є префектом (керівником) конгреґації духовних семінарій та університетів.

ПОЛЬСЬКІ МЕБЛІ В ХАРКОВІ

Від 5 до 19 серпня в Харкові була виставка меблів польського підприємства «Паґед». На виставці були комплекти меблів для їдальні, кабінету, спальні, кухні.

«Паґед» приймає замовлення з-поза Польщі.

МАДЯРСЬКИЙ ЄПИСКОП У ЗДА

* * *

Покращало, але могло б бути краще

Мадярський єпископ, який прибув до ЗДА, сказав, що церковне становище в Мадярщині покращало, «але могло б бути краще».

Єпископ Йозеф Черґаті подав у Клівленді такі відомості:

— Щороку висвячуються нові священики, однак вони становлять тільки одну третю потрібної кількости духовенства.

— 15 — 20% університетських студентів беруть діяльну участь у церковному житті.

— Обидві статистики вказують, що теперішнє становище краще, ніж у минулі роки.

Мадярський уряд далі відмовляється дозволити будь-яку діяльність католицьким черницям. Вони живуть у приватних домах і не вживають черничих одягів, сказав єпископ Черґаті.

Гість відвідав деякі мадярські церковні громади в ЗДА. Насамперед він прибув до Ст. Клавд, Мінн., а запрошення єпископа П. Бартолома.

Американський єпископ, під час II Ватиканського Собору, дав 20.000 долярів єпископам Мадярщини і запросив наймолодшого з них до себе. Єпископ Черґаті, наймолодший мадярський ієрарх, був висвячений 1964 в Будапешті, разом з чотирма іншими. Він є єпископом міста Печ.

В Атенах помер патріярх

Олександрійський патріярх Христофор II, первоієрарх Грецької православної Церкви в Єгипті, умер в Атенах, де жив протягом чотирьох років.

Він мав 92 роки.

Грецька православна Церква в Єгипті має бл. 100,000 вірних.

З НОВИХ ВИДАНЬ

ТРИ ПУБЛІКАЦІЇ «ПРОЛОГУ»

МОНОГРАФІЯ ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО

Опублікована у видавництві «Пролог» книжка п. з. «Яків Гніздовський: Малюнки — графіка — кераміка — статті» є першою монографією про цього видатного українського маляра і графіка, що здобув собі ім'я і визнання не тільки в українському, але і в світовому мистецтві. Видана на 180 сторінках друку, на доброму ілюстраційному папері в мистецькому оформленні самого Гніздовського ця книжка подає не тільки репродукції його малярських та графічних праць, а також його статті й нариси на мистецькі теми: про Ель Греко, про Петера Бройгеля, про українських гротеск, про станковий живопис та інше.

Вступний есей п.з. «Пробуджена царівна» є автобіографічним нарисом — розповіддю автора про його творчий шлях і працю в ЗДА, де він живе і працює з 1949 року. В цьому нарисі Яків Гніздовський розповідає про своє бажання стати вільним і незалежним мистцем, про намагання знайти власне мистецьке обличчя.

У книжці, крім названих статтей та нарисів, є 63 репродукцій малярських та графічних праць Якова Гніздовського із різних періодів творчости. Завершує монографію добірка уривків із рецензій українських, американських, французьких та німецьких критиків на виставки і праці Гніздовського, як також коротка біографія мистця з інформаціями про міжнародні виставки графіки, що в них Яків Гніздовський брав участь, і про те, в яких колекціях і музеях світу находяться його твори.

Ціна книжки: 3.50 дол.; у полотняній оправі: 5.00 дол.

«ДО ХВИЛІ» С. МАЗЛАХА І В. ШАХРАЯ

В Україні цього року режимові пропаґандисти славлять 50-річчя совєтської влади. З цього приводу «Пролог» перевидав книжку, яка з початком 1920-их років викликала широкий відгомін в Україні і серед української еміґрації і згодом — після ліквідації її авторів і довготривалих намагань московської компартії знищити всі збережені примірники — стала бібліографічною рідкістю.

Написана на переломі 1918-19 років книжка Сергія Мазлаха і Василя Шахрая була видана в Саратові 1919 року для з'ясування і заманіфестування незалежних позицій її авторів та їхніх однодумців, які в перші роки революції належали до провідних комуністичних діячів і допомагали встановляти совєтську владу. Розчарувавшись у ленінській «національній політиці» і збагнувши великодержавницькі тенденції комуністичного проводу в Москві, вони виступили з їх розкриттям і засудженням.

«До хвилі» є важливим документом до історії українського комунізму. Ціна книжки, що має 304 сторінки: 3.00 дол.

СТАТТІ ІВАНА МАЙСТРЕНКА

«Сторінки з історії комуністичної партії України» — це перша частина праці Івана Майстренка, дослідника політичної історії УССР.

У 100-сторінковій публікації є такі розділи: Передісторія КПУ. Дискусія між Леніном і Юркевичем. Відірваність КП(б)У від українських мас і її розклад. Самостійницькі течії в українському комунізмі.

Про доцільність цього видання автор пише таке: «Історичні факти добираються й пристосовуються до сьогоднішніх політичних потреб, КПРС. Наприклад, Хрущов викидав з історії партії усе про Сталіна, що вже не відповідало політиці Хрущова. А у виданнях історії партії після Хрущова уже викреслюють багато з того, що було написано у виданнях часів Хрущова. З тих же утилітарно-політичних міркувань з історії большевизму викинуто все, що об'єктивно висвітлювало національне питання, але сьогодні не відповідає політиці ЦК КПРС. За часів Сталіна факти просто замовчувано, тепер багато з тих фактів згадується, але тільки у фальшивому вигляді".

Статті І. Майстренка призначені для тих, хто вивчає минулі і сучасні процеси в УССР.

Ціна книжки 1.50 дол.

Медичне забезпечення в Алберті

Д-р С. Шмальц, директор Медикал Сервісес Інк. (Ем-Ес-Ай) сказав, що в цій організації здоров'я є обезпечених 814,985 осіб в цілій Алберті. Він додав, що з оснуванням провінційного Албертського Пляну Здоров'я відійшло чимало членів з Ем-Ес-Ай.

Д-р П. Доглес, медичний директор Албертського Пляну Здоров'я сказав, що він не може проголосити своєї статистики в найближчих днях, бо зголошення відбуваються далі.

Провінційний уряд натякнув недавно, що він сподівається обезпечити 575,000 осіб.

МОТРЯ

Історична повість (15)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

— Скорше — гукнув нетерпеливо гетьман.

Старшина прискорив трохи кроку та не дуже.

— Ви його покарали? — питав гетьман.

— Покарав? Кого? Цього тут?... Може й я, не знаю, чимало тут таких?

— Що значить 'може'? І що значить 'чимало'? Жадаю певної відповіді від вас.

Старшина мовчав. Гетьман, видно, бентежився.

— Відповідайте! — гукнув.

— Хай буде, що я.

— Так тоді, хіба ж не відомо вам, що суд над моїми людьми належить до мене?

— Ми всі належимо до його величества, — відповів самовпевнено, гадаючи, що такою відповіддю спинить дальші питання.

— Ви мене не будете вчити! — гримнув на нього гетьман, котрий вказував, що він виходить зі звичайної собі рівноваги. — Ви мене не будете вчити, до кого ми належимо. Але я вас провчу, що покищо Київ під владою моєю і над фортецею я, а не хто другий має провід. Розумієте — я, гетьман Іван Степанович Мазепа!

Москаль хвилину дивився тупим поглядом, ніби шукав і на ті слова якоїсь відповіді, нараз повернувся і навіть не віддавши чести хотів іти на своє місце.

— Стій! — гукнув гетьман так, що всі вози, які переїздили і всі люди, що переходили туди, спинилися нараз і стали, мов зачаровані.

Москаль став, злобно дивився на гетьмана і мовчав. Був опозорений перед людьми, не знав, чого від нього хочуть, привик до того, що чим більша жорстокість, тим більша нагорода за вірну службу.

Гетьман післав по дежурну команду.

— Забрати цього чоловіка і відвести в команду. Він знущається над моїми людьми і не вміє шанувати влади. Коли не знає, що таке гетьман, так мусить знати, що орден св. Андрея. Геть мені з ним!

Жертву гетьманського гніву відвели і поміж народом пішла чутка про те, що гетьман обстоює своїх людей, боронить їх від кривди. Ця чутка ніби вітер у жару повіяла на знесилених людей. — Гетьман не дасть нам пропасти, дай йому Боже здоров'я! — шептали не одні уста.

Гетьман ішов розглядаючися направо й наліво, ніби шукав нових злочинців, ніби він по те тут нині і прийшов, щоби робити лад. Нараз біля його, під колеса одного з возів, що везли тяжке каміння, звалився чоловік.

«Ану там! Вставай! Ще не шабаш!» — роздались вигуки доглядачів.

Гетьман спинив віз. Добули чоловіка старшого віком і такого марного, що дивно було, як тії кості тримаються купи. Ноги мав окривавлені, пообв'язувані ганчірками, на яких купами сиділи докучливі мухи. Вони лізли також до замкнених очий, а він і не відганявся від них, бо не міг уже рушити рукою. З рота йшла піна, в грудях грало, скрипіло, булькотіло.

Гетьман казав принести води, обмити нещасливому, бозна коли мите, лице і дати йому напитися.

Цей не хотів, ніби не чув. «Дайте мені сконати!» просив відвертаючи своє біле, синіюче обличчя. На силу підважили зуби і залляли його водою. Отворив широко повіки, глянув на гетьмана, здригнувся і промовив одно слово: «кат!»

Хтось кинувся на нього і хотів бити. «Як ти смів?» — почав. Але гетьман спинив його рукою. «Лиши! Він уже на Божій дорозі . . . Скорше від нас стане на Господньому суді, щоб жалуватися на нас».

«Не жалуватися, а проклинати, людоїди!»

Гетьман сів біля нього і своєю білою рукою відганяв мухи з-над його очей.

«Всі ми станемо на судищі Господнім і всім нам кара буде, або нагорода. І що лиш тоді видні будуть усі наші мислі й помишлення і всі тріхи наші, вольнії же і невольнії», — говорив голосом тихим, котрий вливався в душу конаючого, як останні ліки.

«І що лиш тоді побачимо себе такими, як ми є, і здивуємося дивом великим, що ми себе не знали. І здивуєшся тоді також і ти, мій нещасливий брате, що не знав гетьмана свого і проклинав його за те, в чому він не повинний. . . Не одно він робить, бо мусить, бо всі ми люди не власної волі, але все робить він лиш тому, щоб краще було тим, що прийдуть по нас, дітям і внукам нашим».

Умираючий насилу підняв повіки: «Внукам? в мене їх четверо, дрібних. Сини погибли в походах. Внук без опіки. . .»

«Заспокійся, мій брате, я не забуду про них. Ти з якого полку, з якої сотні, як звешся?»

На силу почув відповідь і казав записати.

«Внуки твої під опікою моєю», — сказав гетьман голосом сестри жалібниці.

Вмираючий повними розпуки очима дивився в ясні гетьманські зіниці. «Як безпанську собаку зариють мене, вози їздити будуть по кістках моїх. . .»

«Поховаємо тебе в Ларві, між добре уряженими людьми, за домовиною твоєю піду я, мій брате», — казав гетьман нахиляючи свої уста над його бліде чоло.

«Прости мені!»

Умираючий, почувши на собі гетьманський поцілуй, здригнувся, хотів зірватися на ноги, але вспів тільки руку гетьмана понести до своїх уст і прилип ними до неї.

Так і сконав.

Гетьман перехрестив його тричі, велів покласти на носилку і нести до найближчої церкви, з приказом, щоб поховали його чесно, дожидаючи гетьмана на похороні.

«Нині роботам кінець!» — сказав і приказ його понісся по всьому фортечному районі, звільняючи до завтрішнього ранку тисячі аяжко спрацьованих рук і в тисячі серць вливаючи надію на милосердя і на полекшу.

«Людям видати з моїх власних припасів крупи, хліб і омасту, за мої гроші купити для тих, що обносилися, потрібне білля і чоботи. . . Цеж люди!»

«Це люди!» пішло по фортеці. «Це люди!»

* * *

МАРІЯ МАГДАЛИНА

Звичайно у важких хвилинах, коли не міг втихомирити своєї розбурханої душі, гетьман ішов до своєї матері в гостину.

Віком вони не відбігали далеко від себе. Мати була на яких двадцять літ старша від свого сина. — Усе земне оставила геть далеко поза предiлами тихої монастирської огради, крім сина, котрого Господь Милосерний поставив на світочу, на найвищому місці на цілій широкій Україні і тримав його на ньому у своїй ласці незбагнутій і у своїх замислах для людських розумів непонятних такі довгі літа.

Цієї гордости вона ніяк не могла скинути зі свого материнського серця і нераз довгими годинами благала прощення перед іконою Пречистої Матері за цей свій одинокий гріх. Здавалося їй дивним і неправдоподібним, що Мати Божа так скоро й так жахливо втратила Сина Свого Єдинородного, а вона, ігуменя Магдалина, бачить свого сина Івана, во славі і в добрюму здоров'ї. Дивні і незбагнуті діла Твої, Господи!

Для гетьмана була ігуменя Магдалина найвірнішим другом, сповідницею його щораз то нових намірів і плянів, учителькою і наставницею. Ніхто не знав того, що вона, і нікого не слухав гетьман так покірно, як своєї доброї і мудрої матері. Нераз доводилося йому тяжко жалувати й нарікати на себе, коли не зробив так, як мати казала, і навпаки, чи раз він рад був, що пішов за порадою мами.

Марія Магдалина Мазепина була від довгих літ гуменею монастиря Дівочо-Вознесенського Київопечерського-Глухівського.

Наближаючись туди, гетьман відправив своїх людей до двірця і казав, щоб після обіду, як сонце стане ховатися за вежі собору, прийшли по нього. Паж Петрусь струснув пил із його вбрання і гетьман вхопив за молоток, що висів на ретязях при вузькій фіртці біля монастирських воріт, і постукав ним тричі.

На мощеній доріжці почувся глухий відгомін дерев'яних постолів і такий самий дерв'яний голос поспитав глухо, хто там бентежить мир приюту сього?

«Раб Божий Іван Степанович по благословення ігумені Марії Магдалини», — відповів гетьман. Воротарка пізнала голос гетьмана, що відрізнявся від голосу других людей, як запах рожі відріжняється від арома пільних квіток, і поспішно відчинила фіртку. Фіртка була низька, для покірних монахинь зготовлена.

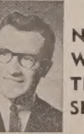

НЕ ПРОПУСТІТЬ ДОБРОЇ НАГОДИ!

Корабель
АЛЕКСАНДЕР ПУШКІН
МОНТРЕАЛ — ЛОНДОН — ЛЕНІНГРАД

ВІДПЛИВАЄ — 30 квітня, 1 червня, 4 липня, 8 серпня, 10 вересня, 12 жовтня.

ВІЗИ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ — На візи, щоб відвідати села, треба почекати від 6 до 10 місяців.

ВІЗИ ДЛЯ ТУРИСТІВ — протягом п'яти днів.

Нові низькі ціни проїзду — Заощадіть до $250.00 літаком або морем

У СССР — безпосередні аґенти

Можете сплатити пізніше — 10% завдатку.
Тільки $32.00 проценту на рік від $1,000.00

Замовляючи квиток у нас, ви не платите більше.

За докладними інформаціями зверніться до

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Professional Bldg., 10844 Jasper Ave., Ph. 429-3374
(formerly Westmount Travel Service)

КУТОК МОВИ

ШВЕЦЬ І ВЕДМІДЬ

Нема мовних клопотів ні з шевцем, що сидить і чоботи латає, ні з ведмедем, який ходить босий, шукаючи меду. Клопіт буває з людьми, що звуться Швець чи Ведмідь.

Професор Федір Швець, член Директорії УНР, протестував, коли його звали Шевцем. Казав, що його прізвище треба відмінювати: Швець, Швеця. Львівський педагог Ілля Кокорудз (†1933) наголошував своє прізвище: КоКОрудз, мовляв, це не той кокорУдз, що росте на полі. Ці два приклади, можливо, анекдотичні. Проте бувають у житті і приклади правдиві.

Як правильно відмінювати прізвище Ведмідь: Ведмедя чи Ведміді? — питає один з читачів київського журналу «Українська мова і література в школі» (ч. 7). З мовного погляду нема різниці між ведмедем і Ведмедем, каже редакція мовознавчого журналу, відповідаючи на запитання. Білокінь відмінюється так само, як загальна назва «кінь», Галушка — як «галушка», а Ведмідь — як «ведмідь».

«Українські прізвища становлять частину словникового запасу української мови, тому якихось винятків з системи для них робити немає потреби».

"Кудинебудь в цілому світі ви хотіли б поїхати"

Зверніться до Мирона Тарнавського, а він вам поладнає всі справи, зв'язані з поїздкою.

Наша услуга не коштує Вас цента більше, ніж ви мали б заплатити деінде.

Нашою запатою є **"Ваша приємна подорож"**
Пам'ятайте, ваш туристичний агент є ключем до якнайприємнішої вашої поїздки.

Мирон Тарнавський

За інформаціями пишіть або телефонуйте:

Blazosek Travel Ltd.

9656A - 107A Ave. Edmonton, Alberta Tel.: 424-5370

Подання

на мисливські ліцензії

на антилопи і куріпки

Сезон на антилопи – від 21 до 28 жовтня
Сезон на куріпки – від 21 до 24 жовтня

Цього року буде видано обмежену кількість мисливських ліцензій на антилопи і куріпки (сейдж гравсес) з усіх належно виписаних аплікацій, внесених мешканцями Алберти. "Мешканець" означає особу, яка є канадським громадянином і яка мешкала в Провінції три місяці безпосередньо перед внесенням аплікації на лайсенс, або хто не є канадським громадянином, однак мешкав у провінції один рік безпосередньо перед датою зголошення аплікації на лайсенс.

Скоріше, ніж буде внесено подання на ліцензію, конечно треба мати Wildlife Certificate на 1967 рік. Група мисливців, найвище чотири, які хочуть полювати в тій самій околиці, можуть внести свої аплікації в одній конверті. Кожному аплікантові вільно внести лише одну аплікацію. А що призначено кілька вільних просторів на полювання антилоп, просимо зазначити на фронтовій стороні конверти ваш перший, другий і третій вибір.

Мисливський сезон на антилопи в 1967 р. є обмежений лише до антилоп самців, лише тих тварин, що мають роги, довші від вух, значить роги не меншої довжини як п'ять (5) цалів.

Спеціяльний лайсенс на куріпки є важний лише у Wildlife Management Units G102, G104 і G116. Всі аплікації мусять бути зголошені на спеціяльній формі, яку можна дістати лише в Provincial Fish and Wildlife Offices. Тому, що нечитко написані або неповні аплікації неважні, треба прочитати докладно поучення.

З кожною аплікацією треба залучити моні ордер або цертифікований чек, виписаний на Provincial Treasurer.

– $7.50 for Trophy Antelope Licence
– $1.00 for Sage Grouse Licence

Виповнені аплікації вносити до:

FISH AND WILDLIFE DIVISION,
DEPARTMENT OF LANDS AND FORESTS,
EDMONTON, ALBERTA

Аплікації мусять мати дату не пізнішу як 2-го вересня, 1967

PROVINCE OF ALBERTA

DEPARTMENT OF LANDS & FORESTS

Hon. Henry A. Ruste, Minister
Dr. V. A. Wood, Deputy Minister

ВІД ЛОГІКИ РЕЧЕЙ ДО НАЦІОНАЛЬНОЇ ГІДНОСТИ

Антін В. ІВАХНЮК

Редактор торонтського прогресивного «Життя і слова» Петро Кравчук написав статтю проти відомого нашого журналіста Романа Рахманного: «Чесна національна гідність і націоналістичний обман» (14 серпня). У ній намагається мовою фактів чи, за його висловом, логікою речей, доказати своєрідною діялектикою, нібито статті Рахманного — «наклепи, вигадки про Радянський павільйон».

Ми поминаємо лайливий стиль комуністичного редактора. От для прикладу: «Він завжди був (і залишився) холуєм, холопом, пахолком, васалем в того, хто підсипав у його корито сочевицю».

Дивуємось, що Кравчук, вихований у Канаді, знає тутешні добрі журналістичні засади, а стосує, вже навіть віджилі на Україні, прийоми стилю покійного Мельничука. Правда, там ще трапляються різні Маланчуки, але й вони вже переводяться. Ред. Кравчук ще не прогресував і тягнеться в "охвісті".

Адже він свідомий правдивої логіки речей, але все ж таки викривляє правду, чого не роблять серйозні українські комуністи ні в Польщі, ні в Словаччині, ні деінде.

Зупинімось, отже, на логіці речей, яку наголошує Кравчук, а національна гідність хай уже сама вийде наверх.

«НАКЛЕПИ, ВИГАДКИ НА РАДЯНСЬКИЙ ПАВІЛЬЙОН»

Ред. Кравчук не дає прикладів на своє твердження. Він тільки стверджує, що «запеклі націоналісти» тільки «сичать злобою», бо для них у радянському павільйоні «все не так, все погане, все 'московське'» (підкреслення Кравчука).

Сам же він у репортажі «Тиждень на виставці в Монтреалі» («Життя і слово» від 7 серпня), визнає, що люди називають радянський павільйон російським: що речі українські перемішані з іншими і ніхто, хто не орієнтується, не може знати, що чиє; що міста України подані латинкою в російській вимові; що «в багатьох випадках на етикетках не зазначено, що це експонати з України...» З того приводу ставить, ніби здивовано, запитання: «Яка (і кому) користь з такого змішання?»

Кінець-кінцем його висновок такий: «На мою думку, коли б був окремий павільйон Радянської України, то тієї проблеми не було б». Та ба, — коли б! І це правдива логіка речей, з чим ми всі згідні. Одначе, коли він ставить запитання: «Яка (і кому) користь з такого замішання?» — і лишає його відкритим, то ми попробуємо, трохи далі, мовою фактів його вияснити.

На основі дотеперішньої політики Москви, всупереч конституційним правам, Україна є, як і за царської Росії, на становищі провінції: в кордонах СССР — радянської, а поза ними — російської. Різниця тільки в тому, що в колишній Росії це була — Малоросія, а тепер — УРСР. Тим, звичайно, не хочемо сказати, що на Україні немає корисних змін для українського народу впорівень із царськими часами. Ні. Це, однак, далеко не те, за що український народ боровся і майже нічо, на що йому дає право конституція УРСР і СССР.

Читаючи цю конституцію і порівнюючи її права з дійсністю, бачимо якнайкраще, до чого логіка речей доводить: кожний об'єктивний спостерігач мусить ствердити колоніяльний стан України. «Експо-67» ілюструє таке становище України. І про це пише повсякчас національна преса, про це говорять «прогресивні» відвідувачі, про це писали М. Король і П. Кравчук. Про це ж самісеньке писав і Р. Рахманний. У чому ж тоді наклепи та вигадки? Ні злоба чи обурення, ні щирість правди не міняють. Вона одна!

Ми віримо, що тепер на «Експо» трішки краще з того погляду. Є вже виставлені книжки, є вже українські провідники («гіди»). Але їх ще донедавна не було.

Від «прогресивних» відвідувачів ми чули нарікання, що українські книжки сховані під прилавком, з винятком байок і казок, а всюди висунені тільки російські. Ці відвідувачі обурювались на те, мовляв, у Канаді росіян дуже мало, а українців без порівняння багато, то для кого ж просувають російську книжку.

А українські провідники? От що пише редактор «Ми і світ?» (травень-червень цр.): «В усьому павільйоні ми бачили тільки одну людину, яка розмовляла українською мовою. А інші то й погано розуміли українську. І це в Канаді, де українці третя по значенні національна група!»

Якщо ж сьогодні де в чому краще, то заслуга в тому речевої критики та домагання української преси та публіки. Така логіка речей!

«СВІТЛА СТОРІНКА»

Пише ред. Кравчук, що "в результаті Жовтневої соціялістичної революції... відкрилась нова світла сторінка в історії українського народу". Справді "світла"!

Якою "світлою" вона була, видно з «реабілітації» знищених письменників, науковців, економістів, політиків чи звичайних визначних українських комуністів. Останніми роками «реабілітують», і то з тяжкою мукою, мертвих людей, але не їх живі твори, які не всмак Москві. Знищення сливе всієї тодішньої української верхівки, це «світла сторінка в історії українського народу». Навіть не мають відваги зазначити, що той чи той «реабілітований» розстріляний, згинув у таборах півночі, замучений у тюрмі...

Візьміть хоч би спомин Полторацького про Влизька («Радянське літературознавство» ч. 5 (1967) — і прочитаєте про ту «світлу сторінку» і про «трагічну загибіль» Влизька.

Це, кажуть, було за Сталіна, ніби він сам міг учинити всі ті злочини. Адже за Гітлерові злочини до сьогодні судять усіх, хто злочинив. Запитуємо: кого засудили зі сталінських помічників у винищуванні наших братів? Навіть ката України «райхскомісара» Коха не судила, і він живе в Польщі в тюрмі. Справді світла логіка речей ред. Кравчука!

А тепер? Цю «світлу сторінку» продемонстровано на останньому з'їзді письменників України. На 50-му році цієї «світлої сторінки» треба боротись на своїй рідній землі і, рахувати, у суверенній УРСР! Хай нам наведе таку "світлу сторінку" будь-якого федеративного народу поза СССР. Хай покаже, щоб на його виданнях писали мовою панівного народу, як це роблять на Україні: «На украинском языке». Мовляв, от подивіться, є така дивовижна мова, як "украинский язык", і цю книжку написано такою дивовижною мовою. Бо, скажім, для англійського видання книжки такого напису не потрібно. Адже ж кожний знає, що це англійська, а не якась там «украинская» мова.

А погляньмо на поштові печатки України: Киев, Львов іт.д. Яка ж різниця між царською Росією, а сучасним СССР? Або яка різниця, що за «панської» Польщі було "Lwo'w", а за Австрії чи німецької окупації "Лемберг"? Чи логіка речей не говорить про російський шовінізм і про імперіялізм?

Доходимо до висновку, що ред. Кравчук або дуже слабо кований у марксо-ленінській настанові, або через ті чи ті мотиви не має відваги боронити з комуністичних позицій української національної гідности.

Про неї та про чужі сили в черговій статті.

ПОЧИНАЄТЬСЯ НОВИЙ ШКІЛЬНИЙ РІК

Хай ваші діти навчаються рідної мови

П'ятого вересня починається новий шкільний рік, і всім українським батькам треба заздалегідь подбати, щоб їхні діти навчались української мови.

У середніх школах (гайскулс) Алберти української мови навчають у клясі 9, 10, 11 і 12. Є в Алберті дві школи, де української мови навчають уже в 7 клясі.

Крім того, можна записатись на курс заочного навчання (кляси 10, 11, 12). Заяви треба слати до: Correspondence School, Department of Education, Edmonton.

За інформаціями, що їх «УВісті» одержали, далеко не в усіх школах ведеться навчання української мови, хоч є для цього можливість, себто є потрібна кількість українських учнів і є вчителі.

У місцевостях, де нема змоги вести навчання в школі, учні повинні записуватись на курс заочного навчання.

Українську мову й літературу викладають в університеті в Едмонтоні й Калгарі. Для студентів призначені різні стипендії й нагороди.

В Едмонтоні діють чотирирічні курси українознавства ім. Ів. Франка, де навчають української мови й літератури, як теж географії й історії України.

Пам'ятайте:

● Ваші діти знатимуть рідну мову, коли змалечку будете з ними говорити українською мовою і послати на навчання тієї мови.

● У вашій громаді буде навчання української мови, якщо громада про це подбає.

● Ніхто не навчить ваших дітей, коли ви перші цього не зробите. Не буде у вас навчання української мови, коли його не зорганізуєте.

ЇДУТЬ ДО РИМУ: Любомир Лисенко (перший зліва), Роман Лагола, Степан Хмелик, Роман Кравчук, Степан Лучканич; насередині: о. Володимир Тарнавський. Фотостудія: «Альфа»

П'ЯТЬ ЕДМОНТОНСЬКИХ ХЛОПЦІВ ЇДУТЬ ДО РИМУ

БУДУТЬ НАВЧАТИСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ МАЛІЙ ДУХОВНІЙ СЕМІНАРІЇ

П'ять едмонтонських юнаків: Роман Кравчук, Роман Лагола, Любомир Лисенко, Степан Лучканич і Степан Хмелик їдуть до Риму, де будуть навчатися в українській малій духовній семінарії.

Українська мала духовна семінарія в Римі — це середня школа, яку ведуть українські оо. салезіяни. Після закінчення малої семінарії кандидати на священиків стають студентами духовної семінарії ім. св. Йосафата, звідки проходять філософські, богословські та інші студії в римських академічних школах.

Минулого шкільного року в малій духовній семінарії було 90 учнів: 40 з Англії, 17 з Німеччини, 16 з Франції і Бельгії, 5 з Канади (Торонто), 1 з ЗДА, інші—з Австрії та Польщі.

Едмонтонські хлопці виїдуть з дому 28 серпня. Батьки чотирьох юнаків є членами парафії св. Юрія, батьки Р. Лаголи є членами катедральної парафії св. Йосафата. З хлопцями до Риму поїде о. Володимир Тарнавський, парох церкви св. Юрія. Він висунув пропозицію та заохотив батьків вислати синів на навчання в Римі.

Ми, українці, повинні дбати про те, щоб наша Церква зберігала свої світлі традиції, була й дальше заборолом українського народу. Це своє почесне завдання вона зможе виконати лише тоді, коли матимемо рідних душею і серцем українських священиків. Любити свій нарід — це християнська чеснота. Прищепити її в серця вірних, плекати у їхньому житті зможе тільки той священик, що сам зберігає цю чесноту як дорогий скарб у своїй душі.

Українська мала духовна семінарія в Римі має всі дані для того, щоб молодих українських хлопців виховати на майбутніх добрих українських священиків. Один наш визначний священик, що живе в Европі, так пише в листі: "В малій семінарії часто перебуваю і признаюся Вам, радію тими малими нашими хлопцями, в яких, хоч вони походять з різних країн, відзивається українська душа, коли вони дбайливо вивчають українську мову, коли знайомляться зі здобутками українського духа, коли почувають себе не якимись ізгоями, але синами великого, багатого на духові скарби народу, і дітьми направду живої, хай і терплячої Церкви».

Тітка одного з вищеназваних юнаків написала з України: «Я радила б післати хлопця до Риму... Він побачить Европу, Італію, Рим, Ватикан. Опіку буде мати добру, бо кардинал Йосиф кривди йому не зробить... Те, що Блаженніший Йосиф перейшов за 17 років, не дасться нічим описати, людська мова не може цього висказати... Коли Ваш син буде в Римі, хай обов'язково пише до нас. В Італії небо те саме, що в нас в Україні».

Едмонтонські хлопці їдуть у світ за благословенням свого Владики Преосвященного Ніла. Дорога до Риму далека, а ще дальший шлях до їхньої мети: священичої служби. Нехай молитви добрих людей провожають їх, щоб Христос сподобав їх щастя послужити рідній Церкві та народові.

На віднову єпископської резиденції

Комітет віднови єпископської резиденції в Едмонтоні одержав такі пожертви:

Церковні громади: парафія св. Юрія в Едмонтоні 2,000 дол.; парафія Пресв. Євхаристії в Едмонтоні 1,000 дол.; парафія Торгилд 30 дол.; парафія у Восетна 40 дол.; парафія в Гренд Прері 35 дол., в тому: церковний комітет 20 дол., М. Шкварок 5 дол., П. Паньків 10 дол.; парафія в Дарлінг 30 дол. ;парафія в Егрімонт 25 дол.; парафія в Редвотер — 80 дол.

Члени катедральної парафії в Едмонтоні: Дмитро Шульган 30 дол., Володимир і Ольга Батицькі 20 дол., В. Папірник 10 дол., О. Федак 5 дол.

Шановним жертводавцям — найкраща подяка.

Михайло Шевчук
голова комітету віднови резиденції

ВИШИВАНІ ВЕЧЕРНИЦІ

Едмонтонський відділ ОЖ ЛВУ влаштовує осінні вишивані вечерниці в суботу, 23 вересня, о 8 год. веч. в залі «Спортекс» на площі Едмонтонської виставки.

Done-Rite Floors

пропонує своїм костумерам доставу та інсталяцію усіх родів карпетів, лінолеум, плиток (тайлів), арборайт-у та плиток (тайлів) на стіни.

Зайдіть до нас на адресу 11812-82 Стріт, Едмонтон або телефонуйте на число: 479-4654 або 479-7664.

Приємно проведете час та покріпитеся смачними стравами в модерному й гарно урядженому
РЕСТОРАНІ І ДАЙНІНГ ЛАВНДЖ
КАРПАТІЯ
10266 - 97 Стріт, Едмонтон, Алта. Тел. 424-1213

Поручає своїм Шановним Гостям великий вибір канадських та европейських страв та різнородних напитків. **Винаймаємо** наш ресторан на весілля, ювілейні прийняття та інші гостини.

УПРАВА РЕСТОРАНУ "КАРПАТІЯ"

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-5425 або 479-3654

ПАЧКИ ДО ЕВРОПИ І АЗІЇ

Найстарша висилкова фірма на Західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва.
Висилаємо теж різні машини, виготовлені в СССР, як самоходи, мотоциклі, холодільні, телевізори та багато інших речей.
Оплата за висилку пачки з Англії 8.50 дол., без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
Tel.: 424-6860 — 9753 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

ЗАПИСИ ДІТЕЙ ДО РІДНОЇ ШКОЛИ

УНДОМУ ІМ. М. ШАШКЕВИЧА

Записи дітей на навчання приймаються в домі Сестер Служебниць

в суботу, 9 вересня, від год. 10 — 12-ої ранку і від год. 2 — 4 попол.

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ ТАНКІВ УНДОМУ

Як і минулого року так і цього року будуть в УНДомі курси українських танків.

Про реченець вписів та початок курсів буде окреме повідомлення.

Управа УНДому

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик
Видає Спілка "Українські Вісті" під адресою:
Member Canadian Weekly Newspapers Ass'n
Published every Thursday by
Ukrainian News Publishers Limited, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alberta.
Телефон 422-5708 Phone
Річна передплата в Канаді $4.00 Yearly Subscription in Canada $4.00
Поза Канадою $4.50 Outside Canada $4.50
Зміна адреси: 10 центів
Видавнича спілка не відповідає за оголошення
"Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash".

КВЕБЕК І ПІДСОВЕТСЬКА УКРАЇНА

Чия біда більша?

Горбатому ніхто ще горба не завидував, а от на «суверенність» УССРеспубліки деякі люди заздрим оком поглядають. І то неабиякі люди. Паризький «Ле Монд», що має славу найкращої французької газети... А за «Ле Монд»-ом квебекський прем'єр Даніель Джонсон.

У паризькій газеті 5 серпня появилось таке політичне домагання: «Квебек повинен осягнути міжнародну особовість, рівнорядну з Україною і Білорусею, статус, який назавжди забезпечить Квебек від втручання колоніяльного уряду в Оттаві». Як у Києві московські кагебісти прочитають цю гумористику, то реготатимуть довго.

1

Якби до Квебеку прийшло українське щастя... Таку золоту мрію не породив політичний розум. Це хіба ясне. Вона виникла під впливом літньої спеки. Але коли люди мріють про таке винятковє щастя, помріймо разом з ними.

Що було б, якби Квебек став у канадській конфедерації тим, чим є УСС-Республіка у Совєтському Союзі? Багато-багато було б змін.

Якби українське щастя завітало до Квебеку, то Квебек зразу вийшов би на міжнародну арену. Ніяких зв'язків не було б з Францією, звідки доходила б тільки комуністична газета «Льюманіте». Зате в Ню Йорку сиділа б делегація Квебеку, лаяла б в ОН Францію і з гнівом відкидала б брудні вигадки, нібито Квебек визискують та англійщать.

Якби національне питання у Квебеку розв'язати так, як в Україні, то всіх здивував би бурхливий розвиток французької мови. Поза Квебеком у цілій Канаді не було б ні однієї французької школи ні газети. У Квебеку мовознавці раз-у-раз збагачували б англійськими словами французьку мову, яку можна б почути тільки на селі. У місті Квебеку лунала б мова англійська. Цією мовою навчали б у всіх вищих школах. Англійську мову мусіли б вивчати всі; французьку — тільки ті, хто хоче і не боїться.

Не менш бурхливий був би розвиток історичних наук у Квебеку. Квебекські історики переконливо довели б, що англійські льоялісти, які здобули Нову Францію, не були загарбниками, а справжніми опікунами й визвольниками франкомовного народу. Населення Квебеку нарешті б розуміло, що без «англійців», як без повітря, життя взагалі неможливе.

Добившись такої «суверенности», яку має тепер Україна, Квебек мав би федерально-провінційні міністерства, себто оттавські міністри давали б накази міністрам квебекським. Чисто провінційними були б тільки міністерство торгівлі каштанами і міністерство метеорології, якою з Оттави керувати незручно.

Якби українська суверенність настала в Квебеку, то читачі газет прочитали б на першій сторінці, що вчора з Оттави до міста Квебеку приїхав новий прем'єр, а з кількох рядків на останній сторінці дізнались би, що прем'єр Даніель Джонсон, увільнений від обов'язків на власне прохання, працює тепер директором кооперативи серед ескімосів.

Якби Квебекові всміхнулась така воля, як Україні, там би з'явилась ініціятивна група, яка добровільно «возз'єднала б» Католицьку Церкву з Юнайтед Черч.

Якби Квебек мав таку суверенність, як УССР, то молодь з Квебеку навипередки їхала б на захід розбивати Скелясті гори і збільшувати урожай Канади.

Таких «якби» можна наводити ще багато. Додаймо принаймні одне. Якби провінція Квебек опинилася в такому суверенному становищі, як Україна, то всі голосно вихваляли б суверенність, а тайкома зідхали б за часами, коли Квебек був тільки провінцією.

2

У Монтреалі минулого тижня, в час обіду на честь совєтського гостя Д. Полянського квебекський прем'єр Д. Джонсон мав промову, в якій було багато подиву для совєтської національної політики і трохи заздрости щастю совєтських республік. Як гарно в Совєтському Союзі розв'язане національне питання! От якби так у Квебеку, як в Україні...

Промова замріяного Джонсона не подобалась багатьом французьким канадцям. Уже були протести. Федеральний міністер праці Жан Маршан сказав, що французькі канадці зовсім не бажають для себе такої розв'язки, як у Совєтському Союзу.

Президент КУК о. прелат В. Кушнір 16 серпня вислав Джонсонові телеграму, повідомляючи його, що нещасна заява квебекського прем'єра про щастя України й Білоруси є «предметом палких дискусій і гострих протестів серед канадських українців». Присутність делегації УССР в ОН зовсім не зміняє колоніяльного становища України, каже телеграма о. Кушніра.

Через три дні президент КУК написав Джонсонові листа з поясненням до попередньої телеграми. Канаду не можна порівнювати з Совєтським Союзом, а Україну — з Квебеком. «В моїх очах — написав о. прелат В. Кушнір — є тільки одна схожість між Квебеком і Україною. Обидві країни програли битву, переможний вислід яких був би змінив хід історії. Україна програла під Полтавою 1709 року; французька Канада — 50 років пізніш поблизу міста Квебеку».

Навіть у єдиній схожості, про яку говорить президент КУК, не все схоже. Французькі канадці мали щастя в нещасті: битву вони програли, але переможцями були англійці. Українців спіткало подвійне нещастя: мілітарна поразка і московське господарювання в їхній країні.

ТИМ, ЩО ПИШУТЬ ЛИСТИ

Радо приймаємо листи від наших читачів. Вони цікаві для редакторів; вони можуть бути цікаві також для читачів. Дозвольте, однак, пригадати три речі.

(1) «УВісті» не беруть до уваги і не друкують анонімних чи псевдонімних листів. Автор листа може з якихось причин не давати свого повного підпису для друку. Проте газета має знати, чий це лист.

(2) Не друкуємо в «УВістях» листів, які повинні бути вміщені в інших газетах. Якщо в торонтській чи вінніпезькій газеті появилось щось, що вам не сподобалось, напишіть до тієї газети, не до нас. «УВісті» можуть надрукувати такого листа лише тоді, коли газета, до якої ви звернулись, відмовилась його вмістити, а опублікування листа потрібне.

(3) Не автори, а газета має остаточну відповідальність за друковані матеріяли. Отже, і газеті належить остаточне рішення, що друкувати, а що — ні.

Листи, які висловлюють критичні зауваження до вісток і матеріялів «УВістей», які подають міркування чи поради громадського характеру, не раз уже друкувалися в «УВістях». Такі листи, зокрема короткі, будемо й далі вміщувати. Авторів листів прохаємо мати на увазі вищеподані три основні вимоги.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ Д. ДЖОНСОНА В МОНТРЕАЛІ

Президент КУК висловлює протест

У Совєтському Союзі національне питання розв'язане належно. Там шанують національні культури, а Україна й Білорусь мають своїх представників в Організації Об'єднаних Націй. Такі компліменти говорив квебекський прем'єр Даніель Джонсон, який 15 серпня вітав у Монтреалі заступника голови совєтського уряду Д. Полянського.

Президент КУК о. прелат В. Кушнір вислав квебекському прем'єрові протестну телеграму, а 19 серпня ще й додаткового листа.

Текст листа такий: «Дорогий пане прем'єр-міністре, у справі привіту, що його Ви виголосили під час прийняття, влаштованого урядом Квебеку в честь заступника прем'єра СССР п. Полянського, хочу підтвердити цим листом мою телеграму, вислану Вам 16 серпня, і водночас хочу заявити, що Канада — це не Совєтська Росія і що Квебеку ніяким чином не можна порівнювати із Совєтською Україною.

Українців під совєтським режимом Москва клеймить як антикомуністів, коли вони покликаються на права, гарантовані їм конституцією. Таким чином, вони не мають ні свободи релігії, ні вільного слова в пресі і на прилюдних зібраннях; їм не вільно творити власних організацій або думати про будь-яку політичну діяльність. Сама спроба сказати «Vive l'Ukraine libre» (хай живе вільна Україна), була б знищена брутальною силою так, як це сталося в Угорщині 1956 р.

Щоб зломити прагнення українців до вільної думки, цю країну природних багатств — для політичних мотивів — гноблено голодом, який коштував Україну багато мільйонів жертв 1933 року. Жах цього голоду та привид всіх інших страхіть досьогодні висять над Україною, де услужність режимові рівноважиться єдиною альтернативою бути знищеним.

Російську мову в Совєтській Україні фаворизують всіма силами до тієї міри, що не лише службовик державних установ, але й члени його сім'ї, не важаться заговорити українською мовою до найближчого сусіда.

За конституцією, кожна совєтська республіка має право обмінятись дипломатичними представниками з будь-якою країною світу. Але будьмо певні, що Українську Совєтську Республіку ніколи не репрезентуватиме тут, у Канаді, її незалежна дипломатична місія.

Для тої самої причини, Совєтській Україні, яка своєю величиною рівняється Франції, не було дано відкрити її власний павільйон на всесвітній виставці в Монтреалі. Як лікарство, яке приготовляється для хворого, залишає тілу можливість на природну реакцію, так Українській Совєтській Республіці дозволено показувати її народне мистецтво, репрезентоване українськими співами й танками на російській сцені совєтського павільйону.

В Об'єднаних Націях делеґати совєтських республік України й Білоруси є лише знаряддям, що служить потребам совєтсько-російського імперіялізму як усередині СССР, так поза його межами. Тому їхні виступи і заяви ніколи не йдуть проти лінії Москви.

Мені здається, що між Квебеком і Україною є лише одна схожість, а саме факт, що обидві країни програли битви, яких переможний вислід був би змінив хід історії; Україна під Полтавою 1709 року, а Французька Канада — біля твердині Квебеку 50 років пізніше. Від того часу, границями вольностей французів у Квебеку є лише їх користі і обов'язки, які їм накладає їхній власний союз усередині Канади, тоді як Україна стоїть у бою за життя у безперервній загрозі цілковитого знищення.

Разом з цим листом, пересилаю Вам копію моєї телеграми, шкодуючи, що Ви не знайшли можливим подати нам автентичні пояснення до слів Вашого привіту. Сьогоднішній мій лист буде опублікований на те, щоб відповісти на гострі запити, які наспіли до Комітету українців Канада у зв'язку з привітом, який Ви виголосили в Монтреалі».

Церква потребує безнастанної обнови

КАЖЕ КАРДИНАЛ ПОЛЬ-ЕМІЛЬ ЛЕЖЕ

«Справді християнська Церква мусить безнастанно обновляти себе, водночас вистерігаючись, щоб не знищити того, що незмінне» — сказав у Торонті кардинал Поль-Еміль Леже, монтреальський архиєпископ.

У неділю, 20 серпня, він промовляв до 2,000 учасників міжнародного богословського з'їзду.

На з'їзді, який закінчиться у четвер, 24 серпня, виступлять 44 доповідачі, між якими є найвидатніші католицькі богослови. Тема з'їзду: «Богословія обнови».

На доповідачів запрошено теж деяких протестантів і жидів.

У Католицькій Церкві — сказав кард. Леже — відбуваються зміни. Нетерпеливі люди хотіли б якнайскорших реформ, а боязливі бояться, що й найменша зміна захитує дисципліну і створює небезпеку для віри. Зміни, на думку кардинала, треба робити без зайвого поспіху і зайвого страху.

БУДЕ «ВЕРШИННА» НАРАДА ПРАВОСЛАВНИХ

Атенський архиєпископ Ієронімос подав до відома, що у Відні восени буде всеправославна конференція, на якій будуть встановлені теми «вершинної» наради провідників усіх Православних Церков. Вершинна нарада відбудеться, мабуть, 1968 р.

Наприкінці жовтня ц.р. Константинопільський патріярх Атенагорас приїде до Риму. Це буде третя його зустріч з папою Павлом VI.

МОВА ПОШТОВИХ МАРОК: ФІЛАТЕЛІЯ І «БАРБАРЕУМ»

В. Ю. КИСІЛЕВСЬКИЙ

Філателія не повинна бути тільки самим збиранням поштових марок. Вона повинна бути теж спонукою до глибших історичних, географічних чи теж біографічних студій. Треба пам'ятати, що поштові марки віддзеркалюють історію країн, де вони появлялися, як теж представляють події, з нагоди яких вони видаються.

Ось зацікавило мене довідатися, скільки українських філателістів, які збирають австрійські марки, помітили, що одна з них, видана 4 березня 1966 року (1.50 шіл.) з нагоди століття заснування міністерства пошт і телеграфів в Австро-угорській імперії, має дуже гарну відбитку української католицької церкви св. Варвари у Відні і будинок давнього «Барбареум», де під кінець XVIII століття, за панування цісареви Марії Терезії і цісаря Иосифа II протягом одного десятиліття виховувалися найчільніші духовні провідники української Галичини.

Як подає інформаційний листок міністерства пошт духовну, семінарію, що мала латинську назву «Барбареум» (була при церкві св. Варвари), засновано 1775 року декретом цісареви Марії Терезії, за яким у «Барбареум» мали одержати приміщення 50 греко-католицьких студентів для вищих студій у Віденському університеті.

Врочисте відкриття семінарії «Барбареум» відбулося 15 жовтня 1775 року. Першого року прийнято було 20 студентів, шістьох з Галичини, решту з інших австрійських та угорських провінцій. З Галичини першими студентами «Барбареум» були Олекса Левинський, Микола Скородинський, Антін Ангелович, Костянтин Сабатовський і два василіяни: Юліян Пажинський і Теофан Голдаєвич.

При «Барбареум» існувала теж і власна церква, її вивіновано на східний лад, з іконостасом, царськими вратами, іконами. 24 червня 1776 року в новій церкві св. Варвари відправлено перше врочисте богослуження в українському обряді, у присутності самої цісареви Марії Терезії. Вона і її дочка архикняжна Анна сиділи на окрему підвищенні на середині церкви, щоб могли краще бачити відправу у східному обряді. Богослуження правив мукачівський єпископ Андрій Бачинський.

Церква св. Варвари служила не тільки студентам-богословян: вона водночас була першою парафіяльною церквою східного обряду у Відні, де постійно перебували частини трьох галицьких полків з перевагою вояків греко-католиків. Були й інші військові частини з Угорщини, Семигороду, Хорватії, між якими теж було багато вояків східного обряду.

Діяльність семінарії «Барбареум» визначав цісарський декрет. Число студентів має сягати 48, а до них - чотири настоятелі. Не буду переповідати дуже цікавої історії «Барбареум», бо це зайняло б багато місця. Обмежуся до коротенького огляду. «Барбареум» проіснувало до 1784 р. Чотири роки по смерті цісареви Марії Терезії, цісар Иосиф II декретом з 23 березня 1784 року розв'язав семінарію у Відні. Зате у Львові засновано генеральну семінарію, куди переїхали студенти з «Барбареум».

Першим ректором генеральної семінарії став о. М. Щавницький. Останніми студентами віденського «Барбареум» були: Федір Захаріясевич, Лука Білинський, Михайло Гарасевич, Михайло Шумовський, Мартиніян Кисілевський, Михайло Баньковський, Михайло Креховський, Петро Германович, Михайло Могильницький, Іван Добрянський і Семен Пацлавський.

Хоч «Барбареум» існувало всього десять літ, воно дуже багато причинилося до підвищення наукового рівня кандидатів, — писав віцепрефект семінарії, під проводом найбільш освічених професорів Віденського університету студенти робили гарні успіхи у філософських та богословських студіях. У Відні набирали світової огляди, життєвого досвіду, знання грецької і німецької мови. Справді, аж шість вихованків «Барбареум» стали опісля єпископами, десять — професорами університетів і семінарій, вісім — ректорами семінарій, а вісім були відомі із своєї наукової чи письменницької діяльности, як, напр., Михайло Гарасевич, Федір Захаріясевич та інші».

Австрійська поштова марка з 1966 року багато чого говорить. Тільки треба вміти прочитати її мову.

Ви дістаєте 50% більше процентy на $4\frac{1}{2}\%$ правдиво щадничім конті

Bank of Montreal
Canada's First Bank

Запитайте про $4\frac{1}{2}\%$ правдиво щадниче конто в найближчому відділі.

БІЧНА АНТЕНА

ФОКУС У ПАВІЛЬЙОНІ

Не має УССР свого павільйону на «Експо-67». Нічого. Обійдеться. Павільйону нема, зате є фокус.

Фокуси, як повідомляє торонтське комуністичне «Життя і слово» (21 серпня), відбуваються — а де ж би? — в совєтському павільйоні. «У визначені дати відбуваються національні дні окремих радянських республік. У ці дні... головний фокус звертається на дану радянську республіку». Чи буде день з українським фокусом? Буде. І зватиметься День УССР.

Що ж таке «фокус»? Торонтська газета не дає пояснення, залишаючи питання на вирішення читачів. В оптиці є назва «фокус», але оптика тут ні при чому. В совєтському павільйоні нема навіть відділу УССР, і ні на що там дивитись. «Фокус» значить також спритне шахрайство, і така назва комуністичної газети добре характеризує День УССР у совєтському павільйоні.

ЗАГАДКОВЕ ВБИВСТВО

Страшна смерть сталася минулого тижня в державному парку в стейті Монтана. Розлючені ведмеді напали на двох американок і —брр! — роздерли їх живцем.

Якби ведмеді були чорні, не сподіваний наскок був би тільки епізодом у серії расових заворушень. Тут, однак, расового конфлікту не було. Жертви були білі, а напасники сірі.

Сірий, т.зв. американський ведмідь — то полохливий звір, який на людину не нападає, сказав тамошній лісовий інспектор Нілсон. Він припускає, що щось перелякало сірих ведмедів і вчинило їх грізними. Може, блискавиця?

Може. А може, чорні ведмеді?

РОЗМОВА В ПСАРНІ

Чого тільки нема в Ню Йорку. Є навіть собачі магазини. До одного з них — пише харківський «Прапор» (ч. 7) — зайшов цікавий турист з України.

У псарні відбулася така розмова:

«Собачий господар зміряв мене поглядом з голови до ніг.

— А ви часом не рашен?

— Я громадянин Радянського Союзу.

— Ов! — вигукнув містер Террі так голосно, що літній негр, який порався у псарні, здивовано глянув на свого шефа, а вовкодав загарчав».

Не рашен, а громадянин Радянського Союзу! Нівроку. Своєю високою національною свідомістю несподіваний гість здивував усіх у нюйоркській псарні: і собачого шефа, і негра, і собаку.

ДЕСЯТА НЕДІЛЯ

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 131

Брати, Бог нас апостолів як останніх представив, наче на смерть призначених, бо ми стали видовищем для світу і для ангелів, і для людей. Ми глупі задля Христа, ви ж мудрі в Христі, ми немічні, а ви дужі, ви славні, а ми без чести.

Аж до цієї години ми голодні, і жаждущі, і нагі, і биті в лице, і тиняємося, і трудимося, працюючи своїми руками. Нас лають, а ми благословимо, нас переслідують, а ми терпимо, нас лихословлять, а ми молимося. Ми стали сміттям цього світу, ометицею усіх аж досі.

Пишу це, не щоб вас засоромити, а напоминаю, як мої улюблені діти. Бо хоч би ви мали десять тисяч учителів у Христі, та небагато батьків. Бо в Христі Ісусі Євангелієм я вас зродив. Прошу вас, отже, наслідуйте мене.

СВ. ЄВАНГЕЛІЄ ВІД МАТЕЯ: зач. 72

Коли ж вони зійшли до народу, приступив до нього чоловік і, впавши перед ним навколішки, промовив: "Господи, змилуйся над моїм сином! Він на новомісячні біснується і тяжко страждає, бо часто впадає в огонь і у воду. Я привів до твоїх учнів, та вони не могли зцілити його".

Ісус озвавшись, сказав: "О роде невірний і безглуздий! Доки ж терпітиму вас! Приведіть мені його сюди". І погрозив йому Ісус, і біс вийшов із нього. І хлопець одужав з тієї години.

Тоді приступили учні до Ісуса на самоті і сказали: "Чому ми не могли його вигнати?"

А Ісус відповів їм: "Через невіру вашу. Бо по правді кажу вам: коли матимете віру як зерно гірчичне і оцій горі скажете: 'Перейди звідсіль туди, і вона перейде; і нічого не буде вам неможливе. Цей же рід не виходить, як тільки молитвою й постом".

Коли вони перебували в Галилеї, каже до них Ісус: "Син чоловічий виданий буде у руки людям, і вб'ють його, і на третій день воскресне". І вони тяжко зажурились.

Богослуження: серпень - вересень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
13	31	Н	8 по Сош.	13 по Сош.
14	1	П	Серп. Проісх. Ч. Хр., бр.	† Перен. м. Теод. Печ.
15	2	В	Перен. м. Стеф. архид.	Успення Пресв. Бог.
16	3	С	Ісаакія преп.	Перен. нерук. образа
17	4	Ч	7 молодців в Єфезі	Мирона мч.
18	5	П	Євсигнія мч.	Флора мч.
19	6	С	Преображення Господнє	Андрея Страт. мч.

Sterling Memorials Ltd.

3619 - 118 Avenue
EDMONTON, ALTA.

Ph. 474-1311

Фабричні ціни

Peter Kokolski, Manager

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
27. — Пір Рівер 10.30
28. Успення Пр. Б. — Норт Стар

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
27. — Еншав год. 10.30 р.
28. — Ґлендон год. 9.30 р. храм, спільний обід

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
27. — Смокі Лейк
28. Успення — Радвей (храм)

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
27. — Восток св. Михаїла
29. Успення Пресв. Богородиці — Лемонт

о. О. Захаріясевич
P.O. Box 160, Redwater
Ph. 735-3952
27. — Редвотер год. 10 рано
29. Усікн. гол. св. Івана — Редвотер год. 9 рано

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★

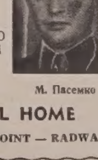

найнижча ціна
найкраща
обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ

★

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

†

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Друзями і Знайомими що в Едмонтоні 11 серпня по важкій недузі відійшов у вічність наш найдорожчий Муж, Батько і Дідуньо

бл. п. ЙОСИФ ПРИСТАЄЦЬКИЙ

Похорон відбувся 14 серпня з української катедральної церкви св. Йосафата на цвинтар св. Михаїла.

В глибокому смутку:

дружина — Олена;
дочка — Ольга;
сини — Ярослав і Володимир;
зять — Петро Саварин;
невістка — Романа;
внуки — Віра, Михайло, Галина, Анна та Андрій.

ДУХОВНІ РОЗДУМИ
НЕБЕСНА МУДРІСТЬ У ХРИСТИЯНСЬКОМУ ЖИТТІ

о. Микола ДЯДЬО

Господь хоче дати нам хоч дещо з Своєї небесної мудрости. А ця мудрість є даром ціннішим від золота, діямантів і всього, що світ цінить. Божа мудрість то не те, що людська мудрість!

Дійсною причиною, чому люди так часто помилково судять, є те, що вони забагато думають про земне, про земні справи, а замало про майбутнє і про вічність. Своїх судів люди боронять різними способами і рідко коли дадуть себе переконати, що вони помиляються. Тому так часто блудять і грішать.

Уважай, щоб і тебе на манівці не звели помилкові людські суди. Пам'ятай, що кожний раз, коли людський суд інший від Божого, він уже помилковий і несправедливий. Є дуже правдоподібним, що ми легше зрозуміємо мотиви людського суду про якусь особу, річ чи справу, ніж мотиви Божого суду; ми ж люди, і людські суди й мотиви для нас легше доступні ніж Божі. Але саме те є доказом, як дуже Божа мудрість вища понад людську мудрість.

Бог дав людині обмежену мудрість, бож ціла людина є обмеженою істотою. І тільки обмеженою мудрістю користується людина, коли виробляє собі про щось суд чи його проголошує. Саме в тому образа Бога, коли хтось більше довіряє і більше покладається на суд обмеженої людини, ніж на суд безконечної Божої мудрости. Бог бачить і знає все, що люди бачать і знають; але Бог бачить і знає ще безконечно більше, як те, що люди бачать і знають.

ЛЮДСЬКИЙ НЕРОЗУМ

Світові люди нерозумні не тому, що цінять добра цього світу, а тому, що їх переціняють. Вони часто готові образити Бога, аби тільки осягнути намірений успіх чи набути якусь річ. Своїм обмеженим розумом мудрують і доходять до фальшивих висновків про себе самих. Їм здається, що вони далеко більші і важніші, ніж вони є в дійсноті. Їхня обмеженість переціньює власну вартість і сліпить їх, щоб вони не добачили, що дійсна вартість-це величний дар від Бога.

Обмежені, а через це й горді люди шукають признання і слави за свій-не свій талант чи якесь досягнення, а не дбають про те, щоб здобути нескінченне признання і славу, яку дасть Господь тим, що підуть до неба.

Справжня велич людини в тому, щоб вона віддзеркалювала в своєму щоденному житті Божу доброту. А це станеться, тоді, коли людина житиме Божою мудрістю. Тільки те в нас варте людської похвали і слави, що подобається також Богові. Бо не все добро, що на добро виглядає. Не все правильне і справедливе, що люди називають правильним і справедливим.

Світова мудрість не збентежить тебе, коли твої очі будуть звернені до Бога і Його мудрости. Божу мудрість знайдеш у Божій Церкві. Слухай, отже, Церкви і держися її.

Сучасний світ, як мабуть ніколи дотепер, переповнений найрізнороднішими, суперечними віруваннями і філософськими твердженнями. Навіть добра людина може розгубитися; навіть сильна може захитатися, а то і впасти собі на погибель! Тому нам, кожному і кожній, треба на щось опертися, треба в гущі модерного життя знайти світло, руку сильного провідника. Таким світлом, такою рукою непомильного провідника є Христова Церква. Через неї Бог буде нашим провідником і захисником. Хочеш мати Божий мир у душі, не дай себе бентежити людям їхніми «новими» ідеями, «вимогами часу», теоріями «нової моралі», фальшивими доктринами, нібито, «Бог уже умер». То не Бог умер, то новітні доктринери вмерли для Бога і для себе. Для них Він уже мертвий, бо вони труп, а труп нічого не знає про життя поза собою!

Речі, що їх Бог сотворив, добрі; добрі, але не найліпші для мене. Бог перестерігає, щоб їх не перецінювати. Вони мають лише стільки вартости, скільки в них Бог вклав. Ні менше, ні більше. Сотворені речі є добрі лише настільки, наскільки помагають людині подобатися Богові і сповняти Його волю. У противному випадку вважай їх за таких, що роблять тобі шкоду.

ДЖЕРЕЛО МУДРОСТИ

Відвічне джерело всякої мудрости, мій Боже і Отче! Я усвідомлюю, як тяжко виробити правильний осуд на життя, на його прояви, живучи між світовими людьми. Бо як же часто їхні переконування здаються розумними, правильними і узасадненими. А насправді, як вони можуть бути правильні, коли Ти їм противний?!

Хочу мати щасливе життя, але не те з фальшивим щастям, яке промине разом зі земним життям. Якщо мушу вибирати між землею і небом, то виберу найперше ліпшу річ: виберу небо. А речами, що на землі, буду старатися користуватися розумно, згідно з їхнім призначенням і Твоєю волею. Ніколи не прив'яжуся до них аж настільки, щоб Тебе образити. Тому хочу кожного дня так думати і так жити, як Ти цього бажаєш. Щоб знати Твоє бажання, буду старатися краще пізнати вчення св. Церкви, бо в ньому є Твоя воля.

Твоє слово буде моїм провідником до неба. Надіюся, що Твоя ласка дасть мені силу, якої повсякчас потребую, щоб прямувати й дійти до неба.

У Вінніпезі померла черниця-піонерка

У Вінніпезі 6 серпня померла Сестра Атанасія Мельник на 91 році життя, яка від 1905 року працювала в різних місцевостях Канади.

Від 1926 до 1934 р. була настоятелькою Сестер Служебниць у Канаді.

Черницею стала 1892 року. Була уроженкою села Жужіль поблизу Сокаля, де о. Кирило Сілецький заснував перший манастир Сестер Служебниць.

Тіло покійної черниці поховане на цвинтарі в Анкастері, Онт.

ЗУСТРІЧ В ІННІСФРІ
Провідниці ЛУКЖ відвідують відділи

Ваші відвідини залишать дуже гарний і повчальний спогад у нас, сказав в Іннісфрі, Алта, о. Роман Стародуб у час зустрічі двох едмонтонських провідниць ЛУКЖ з управами і членами трьох відділів. «Наші членкині відчули добру волю, добре серце і безкористовну працю свого проводу. Як духовний асистент, я вдячний паням з централі, бо їх праця справді для Бога, Церкви й народу» — сказав він.

У місті Іннісфрі 1 серпня члени місцевого відділу ЛУКЖ, як теж члени відділів Х ренджу і Ренфурлі слухали інформаційних доповідей п-і Галі Салевич, голови єпархіяльної управи, і п-і Анни Буртняк, заступниці голови крайової управи. Спочатку були обговорені головні завдання ЛУКЖ, а потім, у час дискусії, дві гості відповідали на питання і давали практичні поради, як пожвавити діяльність у відділі, як поширити знання української мови, як організувати курси тощо.

Єпархіяльна управа ЛУКЖ вирішила збудувати приміщення для музею ЛУКЖ і сподівається допомоги від відділів, сказала п-і Салевич.

Едмонтонські гості привезли примірники книжки про історію ЛУКЖ Едмонтонської єпархії. Ця книжка за редакцією п-і Ір. Павликовської появилась недавно в Едмонтоні. Вони привезли також відзнаки для колишніх голів відділів, почесні грамоти для старших заслужених членів і картки для відвідин хворих.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
27. — Скаро

о. Б. Каричек
P.O. Box 502, Hines Creek
Phone 83
27. Успення — Кситуэн 10 (храм. празник)
3. вересня — Гайнс Крік 10
8. Різдво ПДМ — Ройс 10
10. — Ройкрафт 10; Гренд Прері 1 попол.

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
27. — Ту Гилс год. 9; Гери Гил год. 10.30 (празник)
28. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10
3 вересня — Ту Гилс год. 10; Гері Гил год. 11.30
8. — Новий Київ год. 7 веч.
10. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10

о. Б. Лозинський
P.O. Box 215, Holden
Phone 104
27. — Дейзленд
Всюди: 9.30 Утр. або Всен.; 10.30 Служба Божа.

о. Є. Мельничук
P.O. Box 215, Boyle, Alta
27. — Бойл год. 9 рано; Крегенд год. 11 рано
28. Усп. Пресв. Богор. — Френс год. 11 рано

о. П. Петришин
P.O. Box 391, Athabasca
Ph. 675-2593
27. — Росінгтон
28. — Атабаска (храм)
3 вересня — Росінгтон
10. — Атабаска

о. Б. Снігурович
11219 - 58 St., Edmonton
Ph. 479-3745
27. — Вайлдвуд год. 10; Едсон год. 3 попол.
27. — Вайлдвуд год. 10; Едсон год. 2.30
3. вересня — Менлі год. 10
10. — Чергіл год. 10; Рочфорт Брідж год. 2.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
27. — Стрий
28. — Беллис

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
27. — Менвіл 10 рано
28. — Іннісфрі Х ренч 10 рано
3 вересня — Левой 10 рано
10. — Ренфурлі 10 рано

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
27. — Дервент (8.30); Верміліон (10.30)
28. Успення М.Б. — Енгел Лейк (10)

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. Б. Лисак ЧСВВ
1213 Falls St., Nelson, B.C.
Ph. 352-3623
27. — Кренбрук год. 10

о. І. Макух
1112 Caledonia Ave.
Victoria, B.C., Ph. 384-6006
27. — Вікторія год. 9.30 р.

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
27. — Норт Бетлфорд
28. Успення — Норт Бетлфорд

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
27. — Гаврилюки 10 год.
28. Успення — Смалс 9 год.

о. С. Гарванко
P.O. Box 103, Krydor., Ph. 40
27. — Кридор
28. Успення — Угринів

о. А. Музика
P.O. Box 37, Norquay., Ph. 65
27. — Норквей 8.30; Сван Плейн 10.30
10.30; Арран-Весна 1 попол.
28. — Арран 10 рано

о. А. Пакош
751 - 14 St. W., Prince Albert
Ph. 763-3645
3 вересня — Самбург
10. — Міппарк
10. — Шінман 1 попол.

о. М. Шевчук
P.O. Box 254, Montmartre
27. — Вакав 10 рано
28. Успення — Борщів
3. вересня — Сент-Джулієн 10 рано арх. Літ., День піонерів після обіду
10. — Вакав 9.30 р.; Прудгом 11 рано

о. С. Юник ЧСВВ
P.O. Box 1375, Melfort, Sask.
27. — Бруксбі 10.30
28. Успення — Єлов Крік 10.30 (празник)
3 вересня — Мелфорт 10.30
10. — Єлов Крік 10.30; Мелфорт 7.30

P.O.B. 388, Wadena
27. — Вадіна год. 9; Понас Лейк год. 11; Порк'юпайн год. 7 веч.
28. Успення Пр. Богородиці — Роз Велі год. 10 (празник); Вадіна год. 7 веч.

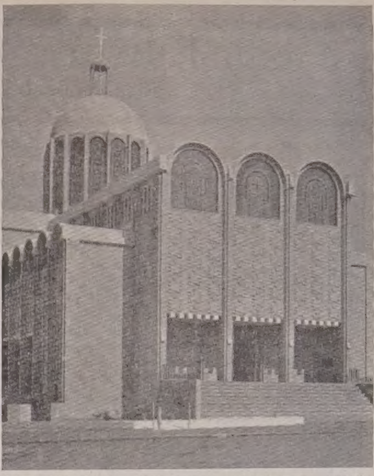

НОВА УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА КАТЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА св. верховних апостолів Петра й Павла в Мелборні, в Австралії.

Чотири українські черниці в Австралії

До Австралії прибули чотири Сестри василіянки, які будуть вести виховну працю в Сіднеї. Всі чотири — ігуменя Марія і сестри Анісія, Константина та Лукія — прибули з Аргентини.

Єпископ Іван (Прашко), екзарх українців-католиків Австралії, дуже тепло привітав нових працівниць. Будинок у Сіднеї, де буде перший манастир василіянок, придбав бл. п. о. Михайло Мельник.

Блаженніший Йосиф, верховний архиєпископ, прислав з Риму гарну ікону Пресвятої Богородиці для манастирської молитовниці, благословляючи черниць і дітей, яких вони будуть навчати.

Делфська парафія відзначає 50-річчя

Парафіяни церкви Введення Пресвятої Богородиці в храм у Делфі, Алта, 6 серпня врочисто відзначили 50-річчя парафії.

Делф лежить бл. 60 миль на північний схід від Едмонтону. Душпастирем є о. Евген Дмитрук.

Вже від кількох тижнів парафіяни приготовлялися до торжества ювілею. Церкву, яка простояла повних 50 років, гарно відновлено зовні і всередині. Упорядковано теж простору площу: церковну і цвинтарну. В неділю рано перед церквою пишалася гарно прибрана брама з написом: «Вітайте, Владико», а дорога до церкви прикрашена зеленню.

Священики, діти з квітами, парафіяни процесійно вийшли назустріч Преосвященному Владиці Нілові.

Двоє дівчаток піднесли Владиці квіти. Голова церковного комітету Петро Машталір привітав Кир Ніла хлібом-сіллю, а о. парох передав церковні ключі. При звуках пісні і гомону дзвонів усі ввійшли до Божого храму.

Архиєрейську Службу Божу Преосвященний Владика правив у співслужінні о. Петра Іванця і о. Теофіла Гурка. Дияконував о. Теодосій Сенишин ЧСВВ. Співав хор зі Ст. Майкел-Краків під керуванням п. Йосифа Велещука.

Після Євангелія Владика виголосив проповідь, в якій звернув особливу увагу на глибоку віру, прив'язання до рідної Церкви перших поселенців-піонерів, які передали ці скарби своїм дітям, чого свідоцтвом є сьогоднішнє торжество. Великий ріст церковного і народного життя українців Канади за період 75 років повинен бути заохотою ще краще розвивати наші здобутки і досягнення.

При кінці Служби Божої о. Є. Дмитрук привітав Владику. Після Літургії Владика Ніл та священики відправили на цвинтарі Панахиду за упокій душ померлих парафіян.

Ювілейний бенкет був у місцевій галі. За почесним столом були Преосвященний Владика, священики, Сестри Служебниці, п. Г. Порохівник, голова Централі, з дружиною, п-і М. Демчук — представниця єпархіяльної управи ЛУКЖ, посли В. Томин і М. Мельник з дружиною, піонери парафії.

З привітальними промовами виступали п. Г. Порохівник, п-і Демчук, п. В. Томин, п. М. Мельник, п. В. Тичковський (представник парафії), п. А. Хомляк з Лемонту (представник сусідніх парафій) та піонер п. Н. Петрик. Промовці висловлювали свій подив для піонерів та закликали їхніх нащадків продовжувати та підвищувати їхню працю. Накінець слово заохоти сказав Владика Кир Ніл.

Отець Є. Дмитрук, який був господарем бенкету, відкриваючи бенкет привітав Владику та гостей і подав огляд історії парафії. Накінець подякував Кир Нілові, священикам, Сестрам, які вели катехизацію дітей, хорові й диригентові, гостям та організаторам релігійного торжества.

Діти виступали з співом й деклямаціями, збираючи багато оплесків.

ГУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ
Шпиталів • Інституцій
• Готелів • Кемп
Мотелів • Парлорів краси
— ВСЬОГО —
БІЛИЗНИ • БЛЕНКЕТІВ
Простирал • Бедспредів
і інше.
J. H. HUNTER CO. LTD.
199 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

НОВА КНИЖКА: «ВІРУЮ»

Вийшла з друку книжка о. д-ра Євгена Камінського: «Вірую. Духовні науки на основі Символа віри», 273 сторінки, ціна: 3.00 дол.

Замовлення слати до «Українських вістей»

Маємо на складі ще невеликий запас книжки

«Науки й читання на неділі і свята та реколекційні науки»

Зібрав о. К. Лотоцький. 272 сторінки.

Ціна з пересилкою: 4.25 дол.

Замовляти в "Українських вістях"

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Ню Вестминстер, Бр. К. – З парафіяльної хроніки

МИСТЕЦЬКА ГРУПА РІДНОЇ ШКОЛИ підчас виступу в Дні матері — 14 травня 1967. Від ліва 1-ший ряд: С. Гуменюк, М. Бабець, А. Яворський, Р. Паско, К. Гоменюк. 2-гий ряд: о. Б. Ганушевський — катехит і вчитель співу, Дж. Ґой, В. Паско, Б. Словік, Дж. Грицак, Б. Чадик, Хр. Бабець, Р. Гоменюк, К. Чадик і п-і О. Бабець — учителька української мови менших дітей і народних танків цілої школи. 3-ий ряд: інж. С. Яворський — учитель української мови старших дітей, Д. Ґой, Д. Грицак, Хр. Словік, М. Скотинська, К. Гоменюк і п-і Р. Ганушевська-Голмен, учасниця концерту й заповідачка. 4-ий ряд: І. Бабець, Р. Ґой, Р. Чадик і Дж. Грабар.

Парафія св. Юрія у Ню—Вестмінстері протягом свого існування все вдержувала тісний зв'язок з рідними традиціями й передавала їх дітям і молоді. Зокрема протягом останніх чотирьох літ за душпастирювання о. Ганушевського ця діяльна парафія пожвавила свою діяльність. На це вказують сталі богослуження з великим числом вірних, що часто приступають до св. Тайн, добре зорганізоване парафіяльне членство з річними вкладками й щотижневими датками в ковертках, під проводом діяльного церковного комітету, парафіяльні товариства, діяльність дітей, молоді та жіноцтва, щораз то багатша церковна утвар, поширення будівельної площі на ще одну лоту, вдалі імпрези для придбання грошей на будову церкви й парафіяльної залі та в будучності для священичої резиденції і школи.

З цих прибутків парафія уже сплатила довг $18,000 перед двома роками за перший дім, а тепер сплачує за другий дім, за $12,000. Після розвалення цих домів буде побудована на площі 100 x 130 стіп стилева церква в сусідстві "сити гол"-у напроти найкращих парків у місті, зокрема т. зв. Японського парку, побудованого на взір парку в японському місті Морігучі, Осака. Здається, що близькість до самого центру міста — "ситі гол"-у у цей парк привели парафію св. Юрія до півторарічної боротьби з містом, щоб одержати дозвіл на будову церкви. Два адвокати, засідання ради міста щодругий тиждень з участю наших парафіян, адвоката й о. пароха, численні дописі в щоденнику "Да Ню Вестмінстер Колумбіян" у справі нашої церкви з фотографіями, листи прихильників будови церкви різних національних груп, які настоюють на тому, що церква має дістати позволення, і при тому не щадять різних епітетів на адресу майора й двох алдерменів, які є проти будови церкви та петиції мешканцями околиці й сусідства церкви, які є за будовою церкви, роблять своє. Хоч ще не скоро, але парафія таки доб'ється до дозволу й церква таки буде побудована в цьому найкращому місці Ню Вестмінстеру.

Тепер, хоч у тісному й душному приміщенні, парафія під проводом о. пароха, церковного комітету й провідників парафіяльних організацій та їх управ діє і розвивається як і досі. Вівтарна дружина начисляє тепер 14 хлопців, що за чергою служать до недільних і святочних св. Літургій. Під час відправ співає мішаний хор з 28 співаків під орудою п-і Р-Марії Ганушевської-Голмен. Головою хору є М. Блажейко, а секретаркою п-і А. Адамс. Чотири рази до року майже всі члени парафії приступають збірно до св. Тайн разом зі своїми дітьми. Крім того діти приступають до св. Тайн раз у місяць. Кожної неділі відбуваються сходини відділу ЛУКЖ, давніше під головством пань А. Адамс, потім Т. Бажан, а тепер К. Васильчук. Відділ відбуває свої річні збори з вибором управи й веде велику активність для придбання фондів на будову церкви. Відділ влаштовує кілька разів до року величаві бенкети з різних нагод, як Дня матері, спільне свячене, храму парафії, осінній бенкет, Свят-вечір, і спільні снідання з приводу св. Причастя, перекуски з приводу місячних сходин парафії, вечірки для хору, відділу УКЮ, що має сходини кожного першого понеділка місяця. Відділ ЛУКЖ улаштовує також кілька разів до року продажу печива. Парафіяльний комітет під проводом о. пароха і голови І. Бабеця (давніше Д. Бурденюка) є дуже діяльним і перевів багато праць для придбання грошей для парафії спільно, або й віддільно від відділу ЛУКЖ. В парафії діє рідна школа з 38 дітьми, яка має свою мистецьку групу під проводом О. Бабець. Ця група виступає підчас різних імпрез парафії і рідної школи, як вечора св. Миколая і різдвяного концерту, Дня матері, бере участь у загально громадських імпрезах міста й українців Ванкуверу тощо. О. парох видає "Недільний Дзвін", б'юлетень для Ню Вестмінстеру й парафіяльної округи долини Фрейзеру (від Бирнабі до Говп), на який вірні складають щедрі датки. Б'юлетень є не тільки хронікою життя округи (Ню Вестмінстеру, Гейні і Чілівеку).

На окрему увагу заслуговує рідна школа, в якій учать: п-і О. Бабець — української мови менших дітей і танків усіх дітей школи. Інж. С. Яворський учить української мови старших дітей. О. Б. Ганушевський учить релігії та співу. Школа має три кляси. Підручники для дітей купує шкільна управа, зложена з трьох членкинь відділу ЛУКЖ з фондів, придбаних школярями.

В неділю 14 травня 1967 відбувся величавий День матері, який влаштувала мистецька група рідної школи під проводом своїх учителів. Програма складалася з таких точок: 1) Вступне слово — п-і Р. Ганушевська-Голмен. 2) Деклямація: І. Бабець, с. Степана. 3) Пісня: Для Тебе, Мамо. 4) Деклямація: Шана матерям, яку виконала група дітей у складі М. Бабець, Б. Словік, Д. Грицак, Д. Гой, Х. Словік і І. Бабець. 5) Танок "женчичок" у виконанні Х. Бабець і В. Паско. 6) Танок Метелиця у виконанні цілої мистецької групи. 7) Сольо на піяніні відограла Д. Грицак. 8) Деклямація М. й Х. Бабець. 9) Пісня Мати доню колисала у виконанні всіх дітей. 10) Танки: Запорожець у виконанні І. й М. Бабеців, Журавель у виконанні менших дітей, Козачок у виконанні Р. і Б. Худики (Чадик). Слово на закінчення мав о. парох. До танків акомпанювала на піяніні п-і Р. Голмен, а до пісень о. Б. Ганушевський. Після збірки на цілі рідної школи діти передали квітки найстаршій матері на залі п-і М. Гикавій і наймолодшій мамі п-і Р. Голмен. Вдалий концерт під кожним оглядом закінчили діти піснею: Гей, ми маленькі школярі. Дарунок для п-і О. Бабець, яка поклала найбільше праці, щоб концерт удався, передала п-і Р. Голмен від батьків дітей.

В неділю 18 червня шестеро дітей приступило до першої св. сповіді й св. Причастя. Це була "Неділя дітей і молоді" парафії. До св. Тайн приступило юнацтво й дорослі, себто майже всі, що були на богослуженні. Опісля відбулося, як звичайно, спільне снідання з приводу парафіяльного св. Причастя. За головним столом сиділи діти, що приступили перший раз до св. Тайн, і вівтарні хлопці, що того дня мали чергу, зі своїм о. парохом. В суботу 24 червня відбулося закінчення шкільного року з участю дітей у св. Літургії та пікніком у Квінс парку.

Парафія у Ню Вестмінстері зростає з кожним днем, а коли буде мати свою церкву й залю під нею, то розвине ще кращу діяльність.

Інж. Л. Яворський, прес. корес.

В Едмонтоні й на фармах

переробляємо та направляємо дахи

на домах — шпихлірах — стайнях — стодолах

та повітках для машин

Кедрові ґонти та грубші дошки для покриття (Shakes)

Для кого ми працювали раз, кликатиме нас постійно

Найнижчі ціни в Едмонтоні

Оцінки та інформації даром.

Телефонуйте до нас в кожній порі на

ч.: 474-3117 — 469-6187

KATHY & ED'S ROOFING

11839 - 69 Стр., Едмонтон, Алберта

АСЕКУРУЄМО

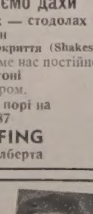

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки

на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta

Tel.: 433-7629 — 424-0915

Магдалила з Творидлів - Шульган

(1895 — 11. IV. 1967)

В безконечній черзі відходять від нас знеможені недугами і втомлені важкою працею українські піонери на той світ, до Творця неба і землі, по нагороду за своє праведне життя, повне трудів і невигод. Щораз то менше з кожним днем тих українських поселенців, що поклали основи не тільки для своїх дітей, внуків і правнуків тут у Канаді, але і п.д організоване церковно-релігійне та суспільне життя української спільноти, зокрема Української Католицької Церкви. Однією з таких вельми заслужених піонерок і була Магдалина з Творидлів Шульган з Чергил, приблизно 50 миль, на північний захід від Едмонтону, положеному при головному шляху на Аляску.

Прийшла вона на світ 1895 року в великому і свідомому селі Зашкові на північ від Львова, що розкинулось у підніжжя Розточчя, при залізничому шляху: Львів-Жовква-Рава Руська та давньому битому шляху, що сполучував дві нові столиці Галицько—Волинської Держави, збудовані наймогутнішим її володарем, королем Данилом, а саме: Львів і Холм. Походила з свідомої родини українських хліборобів Творидлів, що видала відомого і вельми заслуженого сільсько-господарського і кооперативного життя діяча інж. Миколу Творидла, одного з перших агрономів, який закінчив хліборобську академію в Дублянах к.Львова. Він то, приглянувшись до життя хліборобів Данії і Чехії, став популяризатором новітніх метод хліборобства між українськими хліборобами в Галичині, плекання тварин і птиці та кооперативного молочарства зокрема, працюючи ввесь час у Т-ві "Сільський Господар" у Львові, опісля в централі сільсько-господарських кооператив "Центросоюзі" у Львові. Очевидно саме за цю свою освідомну, суспільно-господарську працю був запроторений большевиками в 1939 році до тюрми, а в 1944 році вивезений до одного з концентраційних таборів на Сибір, де й помер. Інж. Микола Творидло мав безсумніву великий вплив на своїх сестер, зокрема Магдалину, та своїх односельчан Зашкова, де ділили теж свідомі душпастирі, родина учителя Михайла Коновальця, батька сл. п. полк. Евгена Коновальця та його брата ред. Мирона Коновальця, а далі ширили свідомість: чит. "Просвіти" з аматорським гуртком, т-во "Сільський Господар", "Сокіл", кооперативи: сільсько—господарська і молочарська "Масловоюзу", хор тощо. В такому то середовищі зростала і виховувалась Магдалина Творидло, яка на самі Зелені Свята 1920 року і вийшла заміж за Василя Шульгана, теж національно свідомого і загартованого твердим життям, з недалекого села Сторонятина, на північний схід від Львова.

бл. п. Магдалина Шульган

Його вже 1914 року юнаком забрали москалі з підводою для австрійської армії в полон, вивезли аж до Туркестану в Ташкент, звідкіля по революції добився щасливо до Києва, де вступив до куреня Січових Стрільців під проводом полк. Евгена Коновальця і від осені 1917 року аж до останку існування корпусу Січових Стрільців пройшов дні слави і невдач підчас визвольних змагань, зокрема приймав участь в обороні золотоверхого Києва перед большевиками, в охороні Української Центральної Ради та першого президента України сл. п. Михайла Грушевського.

Такій то свідомій родині Магдалині і Василеві Шульганам прийшло на світ у Зашкові четверо дітей: Ярослава, Михайло, Євгенія і Богдан. А що внаслідок відомої асиміляційної політики Польщі ставало щоразто важче жити українцям на західно—українських землях, то в червні 1937 року Магдалина і Василь Шульгани приїхали з дітьми до Канади і поселились у Чергил, де проживав уже від 1930 року Дмитро і Федір Шульган з родинами і брат Дмитро допоміг приїхати до Канади свому старшому братові Василеві з родиною. Тут прийшло на світ ще двоє дітей: Степанія і Володимир і тут прожила Магдалина 30 років свого трудолюбивого життя. Важка праця над очищенням фарми, повна посвяти праця примірної матері і вірної дружини в хаті, примірне життя як членкині парафії Пресвятої Евхаристії в Чергил, приймаючи часто святі тайни, — це і зміст трудолюбивого життя Магдалини Шульган. Останні роки важко хворіла, але терпеливо несла свій хрест памятаючи, що кого Бог любить, того досвідчає.

В вівторок, 11 квітня 1967 року закрила свої очі в Калгарах, де провела останні місяці свого життя під опікою найстаршої своєї доні Ярослави.

В четвер 13 квітня парох о. Богдан Снігурович відслужив панахиду в каплиці Парк Меморіял в Едмонтоні, а в п'ятницю 14 квітня відслужили заупокійну Службу Божу в катедральному храмі св. Йосафата о. протопресвітер Ярослав Федуник, як колишній парох у Чергил та о. Богдан Снігурович. Прощальне слово в церкві і про життя Покійної виголосив о. протопресвітер Я. Федуник, а в залі під катедральним храмом підчас поминального обіду о. Богдан Снігурович, підчас якого односельчанин, свояк і дяк з Чергил Олекса Воробець перевів збірку на "Українські Вісті", що принесла 18 дол. Тлінні останки Покійної похоронено на цвинтарі св. Михаїла в Едмонтоні. Хай земля буде їй пером.

ПОДЯКА

Прибиті важким горем по втраті моєї незабутньої дружини і нашої найдорожчої матері, бл. п. Магдалини, складаємо найсердечнішу подяку всім, що чимнебудь причинились до гідного похорону Покійної та поспішали з словами співчуття і потіхи підчас важкої недуги. В першу чергу дякуємо Всесвітлішому о. протопресвітерові о. Ярославові Федуникові та о. парохові Богданові Снігуровичеві за відслуження заупокійних Богослужб, слова потіхи і прощальні промови. Дякуємо всій ближчій і дальшій родині, приятелям, знайомим і сусідам, що склали жертви на Служби Божі, цвіти на могилу Покійної і несли Її домовину з тлінними останками, як і теж дякуємо всім учасникам похорону в Едмонтоні, Чергил та околиці, похоронному заведенню Парк Меморіял за совісну обслугу, а паням з Зорі за приготування поминального обіду під катедральним храмом св. Йосафата в Едмонтоні. Нехай Всевишній нагородить усіх Вас сторицею, а душу Покійної Магдалини поселить там, де нема ні зітхань ні плачу, але життя безконечне. Вічна Їй память.

Чоловік Василь,
сини і доні з зятями,
невісткою та внуки.

Маєстат

Сорок літ він для неї,
Працював і страждав;
Вона гарна; без неї,
Спокою в души не знав.

Почуття й всі думки,
В слова він клав різблені;
Мов роса трав струмки;
Насичені, бездоганні.

Старші, чи малі діти,
Чи це збір, чи весілля:
"Мій роде! Мої квіти!
О Вкраїно невільна!"

Лиш для неї й для них,
По всіх канадських степах,
По останній свій віддих,
Мов тяжко стомлений птах:

Щоб орли росли,
І дубами були!
Неньку вгору взнесли,
Щоб вільними були!

— 2 —

І перед сорок роками,
Там, де рішалась доля;
Юні легіні роями,
Вкрили Вкраїни поля.

"Доле: люта, химерна;
Нас тобі не подолати;
Хоч вдача в нас покірна,
Гамалії ми-ж хлопята".

"І Канада нам дорога,
Вкраїна бо-ж маєстат;
Без них, нам не до Бога,
З ними: Батько і Мать

І не жаль йому життя;
Боже дай рідні здоров'я!
А вітчизні здобуття,
Стань бо-ж до поготовли!

Це буде його одвіт;
Тяжкі діла, живі слова;
Лишив він свій заповіт
Єдність, любов, обнова.

(На вічну пам'ять Володимирові Купченкові, учителеві Едмонтон 10-VI-1966/67 — КМ

Іван Німчук, Лемонт

СПОМИН ПІОНЕРА

З ДЖУРИНА ДО КАНАДИ

І Я ТЕЖ БЛУДИВ

З блудом мав я трохи до діла. Найперше то я мав до діла з чоловіком, який був заблудив.

Було то десь під осінь. На дворі було дуже зимно. Одної ночі щось наш пес почав страшно гавкати й кидатися, якби хтось до нього добирався, або на нього чимось кидав. Я трохи підождав, бо думав, що може хтось переходить попри нашу фарму, або може деяка звірина показалася, і за який час, як відійдуть дальше від хати, пес успокоїться. Але пес в'їдав дальше, і то щораз гірше. Тоді я вийшов подивитися, що там властиво є, й побачив чоловіка, що підходив до хати. Він цілий був вкритий інеєм, напів перемерзлий й ледве тягнув за собою ноги. Я найперше відігнав пса, який вже аж занадто прицікався до чоловіка. Цей чоловік ледве чутним голосом почав питатися, де він є і хто тут живе. Я йому розказав, а він тоді з якимсь жалем закликав: "А чого ж я тут опинився?" Я відповів, що не знаю, чого і відразу запропонував йому, щоб він пішов до хати, трохи розігрівся, бо на дворі дуже зимно, а тоді я вже йому розкажу, де він є і що з ним сталося. Я пізнав був того чоловіка ще на дворі по його голосі. Це був Панько Карашівський, а походив він родом з села Лази, пов. Ярослав. Жив він недалеко від нас, всього п'ять миль на захід. В хаті він оповів нам, що він приїхав був з кимось там до Брудергайму з Едмонтону, а відтак пустився йти пішком додому. Але як зайшов кілька миль в густий ліс, де було більше доріг, якими люди возили з ліса дерево, він замість іти своєю дорогою на північ, пішов іншою дорогою, яка запровадила його аж до нас. Ми теж возили з того ліса дерево й тому до нашої фарми теж була дорога з ліса, якою то до нас прийшов Карашівський. Він у нас переночував, рано встав, поснідав й пішов веселий додому. Але через блуд причинив собі добрих кілька миль дороги.

Не минув блуд теж і мене. А було це так. Одної неділі місяця серпня 1901 р. я вернувся з роботи, бо тоді вибух страйк робітників на СіПіАрській дорозі, і в це літо сидів я вдома. Але сидіти самому вдома було дуже скучно і я постановив піти у відвідини до своїх односельчан Стромецьких. Я пустився в дорогу, не підозріваючи, що буду цю дорогу тямити. Того літа падали безнастанно дощі й підходили великі води. Добрих доріг у той час ще не було, а як і були, то вони теж провадили через різні калабані та озерцята, що постали наслідком довгих дощів, і усім пішоходам треба було їх обминати, якщо не хотіли скупатися. Тому й я, як пустився в дорогу, мусів йти крутими дорогами та ще й вимнати калабані. Я дійшов до того місця на дорозі, де на середині була велика вода. Це були близько колишніх фармів Юрка Онушка і Турчанського, а відтак там була крамниця Ковбасюка. Я мусів виминути воду з північного боку калабані. На Онушковій фармі був густий дрібний ліс. Отже я пустився обходити цю воду і ліс східним боком, щоб обійти їх навколо й вийти знову на дорогу. Ліс був хмарний, сонця не було видно зовсім. Як я йшов, побачив я православну церкву, яка вже була збудована з льогів і, як я знав, вона мала бути від мене на схід, а тимчасом мені видавалося, що вона опинилася на захід від мене. Я став й не знаю, що робити. Мав йти на захід і не знав, що робити. Але як захід, то захід. Пустився я йти на той ніби захід, вже не дуже й воду обминаючи, обмочився по самі коліна, обійшов досить багато ліса навколо й побачив якусь, досі мені незнану хатину, покриту дерньогами. Тоді всі наші хати так були криті. Коло хати ще була й криниця з журавлем. Я зовсім розгубився, не знаю, чия та хата й де я опинився. Але все одно, йду до хати. Як я підійшов ближче дивлюся, стоїть якийсь мені незнаний чоловік, дуже сміється з мене й питає мене, чого я такий обталяпаний. Аж тоді мені відразу прояснилося в голові. Я пізнав того чоловіка й відразу зорієнтувався, де я є і чия то хата. Той чоловік був ніхто інший лиш мій приятель і ровесник Андрій Головач, а хата була його брата, Яцка Головача.

Таких пригод з блудженням пережили наші переселенці чимало й мабуть не було ні одного, щоб бодай на початку десь не заблудив у лісі.

Якщо маєте що друкувати, зверніться до друкарні "Українських вістей", яка виконає Ваше замовлення СОЛІДНО та СКОРО і по приступній ціні. Зайдіть до нашої друкарні при 10967 - 97 вул., Едмонтон, або зателефонуйте на число 422-5708.

Сторінка Саскачевану

SASKATCHEWAN PAGE

Редагує: Анна Марія Баран
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
РІК 2. Телефон: 242-6364 Ч. 34

З ЄПИСКОПСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

27-го серпня год. 10 рано Архиерейська Служба Божа та вмурування в новій церкві пропам'ятної таблиці з нагоди 100-річчя Канади у Мус Джо.

28-го серпня год. 10 рано Архиерейська Служба Божа з нагоди празника Успення М. Б. у Бівердейль.

3-го вересня, о год. 10-ій рано Архиєрейська Служба Божа у парафії Ст. Джулієн.

В днях від 4-го — 11-го вересня Преосвященний Кир Андрей візме участь у нарадах канадського католицького єпископату в Оттаві.

о. В. ІВАШКО

БАТУРИН

(Репортаж)

"З минулим у майбутнє, до нових завдань" — пластове гасло на 1967 рік.

Батурин

Батурин, історичне місто, положене над рікою Сейм, в північно-східній частині України. За козацьких часів було осідком одної сотні Стародубського полку. В другій половині 17-го сторіччя Батурин став резиденцією гетьманів Лівобережної України. За часів гетьмана Івана Мазепи Батурин був одним з важніших осередків військового постачання. Зараз Батурин вчислено до ряду сіл Чернігівської області з 4,000 жителями. По сьогодні заховалися там цінні архітектурні будівлі.

Назву цього історичного міста приняла монтреальська Пластова Станиця для своєї оселі в провінції Квебеку, коло містечка Саут Болтон, 75 миль на південний схід від Монтреалю. Там відбулася в дня 22 — 30 липня ц.р. Міжкрайова Пластова Зустріч, як пластовий проєкт для відзначення 100-річчя Канади. Туди вибралася пластова молодь зі Саскатуну і Ріджайни.

Підготовка

На три дні скоріше виїждаємо на Міжкрайову Пластову Зустріч в Батурині. Нас, саскачеванців, 45 осіб, 33 з пластової групи в Саскатуні і 12 з Ріджайни. Прийшов давно очікуваний недільний вечір, 16, липня. Наша підготовка до МПЗ почалася ще осінню минулого 1966 р., негайно по повороті з мандрівних таборів у Скелястих Горах Алберти. Від Крайової Пластової Старшини з Торонта та Ділового комітету МПЗ щораз частіше надходили письма та обіжники. На пластових сходинах ми обговорювали справи та робили відповідні заходи, щоб бути готовими на МПЗ.

Фінанси були одною з численних проблем. Вирішено отже посилити пластовий заробіток і пластову ощадність. Молодь приносила свої ощадности на сходини, а згодом ці гроші передавано до української Щаднично-Кредитової Спілки "Нова Громада". Ця акція виявилася пізніше дуже корисною і помічною, коли прийшлося платити гроші на потреби МПЗ.

З початком липня ц.р. всі саскатунські учасники МПЗ відбули 3-денну практичну підготовку в Українському парку коло Пайк Лейк. Зокрема звернено увагу на піонірку і куховарство. На кілька днів перед виїздом в пластовій домівці кипіла праця над пакуванням потрібних речей: шатер, таборового виряду, куховарських приналежностей, народніх одягів, експонатів до виставки, прапорів та знамен, тощо. Нераз треба було щось направити, змінити чи доповнити.

Виїзд

За порадою СіЕнАр-ського агента п. Вилсона ми заздалегіть перевезли наші таборові клунки на залізничу станцію. Двома автами пп. Ф. Гучковського і С. Войтовича доставлено клунки вчасно на належне місце. Коло год. 9 вечора почала з'являтися на залізничій станції пластова молодь в повних пластових одностроях, чим звертала увагу подорожних. У кожного наплечник, де між різнородними речами першої потреби знайшов теж місце скромний, зі синіми обкладинками Підручний Пластовий Співаник. Його видала з нагоди виїзду на МПЗ саскатунська пластова група. Там поміщено кількадесять пісень, які гуртом співано підчас дороги і на МПЗ. Заклопотані і дещо зажурені родичі виряджали своїх дітей в далеку дорогу. . .

В поїзді

В поїзді метушня. Пасажири зі здивованням оглядають нових співтоваришів подорожі. Через вагон тяжко пройти, щоб не зачіпити, чи навіть перекинути наплечник. Найскоріше і найвигідніше примістилися пачки з харчами на дорогу, які дбайливо і обильно приготовив приятель пластової молоді управитель кухні Інституту ім. Митр. А. Шептицького в Саскатуні — п. С. Куривчак. Чемно і терпеливо ждала пластова молодь на їм призначені місця. Увічливі урядовці поробили відповідні заходи, щоб всі вигідно примістилися.

З хвилиною, коли поїзд почав свою двотисячну милеву дорогу, коло умивалень з'явилися довгі черги. Здивовані пасажири зрозуміли ситуацію тоді, коли щораз більше зникали пластові однострої, а молодь вдягала подорожний, більш вигідний, одяг. Скоро нав'язалися дружні стосунки з посторонніми особами. Тому що ми примістилися у двох вагонах, кондукторові прийшлося досить тяжко утотожнити квитки з відповідними особами. А було три категорії: дорослі, понище 12 років життя і ці, що мали безплатні квитки. По довших короводах кондуктор махнув рукою і сказав: "Шкода часу, я знаю що ніхто без квитка з вашої групи не їде. А до того вам вірю, бо ви священик". І дійсно було тяжко дочислитися в нашій групі, бо число чомусь змаліло. Таємниця скоро виясниласся, коли в руках молоді з'явилися пушки з напитками і папери з чеколядових опакувань. Це розвідча служба пронюхала, де приміщується поїздова крамничка з делікатесами, а ласуни (а їх всюди чимало) витратили перші заощаджені доляри. Ця практика продовжувалася. У висліді до Батурина ми привезли одну третю харчів, придбаних в Саскатуні. Хоча в таборі нас забезпечувано добрими харчами, то наші власні запаси нам придалися.

Як звичайно, пізно поза північ лунали співи наших юначок. Затихли тоді, коли кондуктор в дуже чемний спосіб звернув увагу, що деякі пасажири вже дрімають. Як хто міг примішувався на спання. Та не спалося цієї ночі. Комусь заваджали його власні ноги, комусь несподівано спадала у безвісті голова, а декому прийшлося відчути на невинному носі силу п'ястука, коліна чи п'яти найближчого сусіда, до речі найкращого друга. Так вовтузилися аж до ранку. Приготування до сніданку викликало бадьорий настрій. Позіхаючи, наші юначки приготовили хліб, сир, мармоляду. Каву замовляємо в поїздовій харчівні. Її нам подано в закритих коробках. Овочами закінчуємо сніданок.

Їдемо й оглядаємо гарні ліси і озера безмежних онтарійських просторів. Але нараз перед нами згарища, стоять осамітнені, чорні, осмалені стовбурі. Це наслідки недавної великої пожежі лісу, що своїми розмірами загрожувала залізній дорозі і кільком доокодичним містечкам. На довших перестанках висідаємо для проходу. Деякі з поспіхом біжать на залізничу станцію, щоб кинути листа — першу вістку рідним, як теж залишити там частину своїх ощадностей. Обіди, вечері і сніданки чергуються у своєму часі. З поїздової харчівні замовляємо лише зупи і каву. Така система харчування заощадила нам більше як 100 процент коштів. Всежтаки багато з нашої групи зголошувалися до мене по виплату з "банку". Перед виїздом деякі родичі передали мені гроші для своїх дітей на їхні особисті видатки. Так я несподівано став "банкиром" з майже $500.00 "банком". Від мене молодь брала дрібні суми підчас цілої нашої виправи. Мій "банк" не збанкрутував, бо по закінченні таборів і повороту до Саскатуну залишилося в "банку" коло $50. Хоч ця система приносить чимало труду і відповідальности для одної особи, то вона була корисною, бо ніхто ніяких грошей не згубив і не протратив одним махом більшої суми. "Банк" мав свої окремі реґуляміни і обмеження.

(Продовження в черговому числі.)

Нові джерела харчів?

Нещодавно на зібранні делегатів в часі літнього курсу для громадських справ в Саскачеванському університеті в Саскатуні, президент "Виробу харчових Продуктів Канади" Пилип Мосс сказав, що в найближчій будуччині головним джерелом харчів будуть скорше піски наповнені оливою в Північних Альберті та Саскачевану, чим прерійні рільничі землі. Він теж сказав, що вже тепер переводяться певні студії над виробом синтетичних продуктів з оливи та природнього газу. На недавньому засіданню науковців в Мексіко Сиīі, науковці сказали, що до 25 років головним доставцем протеїни і вітамінів буде олива та природний газ. Вже й тепер в країні Мексіко велика індустрія, що вживала великої скількости оливи, шукає іншого джерела для палива, бо олива має далеко більше протеїни, як пшениця. Дальше п. Мосс сказав, що провадяться студії для збільшення продуктовности харчів з моря та навіть для створення спеціяльних морських фарм.

Кажуть, що біда змушує людину до чину та різних винаходів. Загроза браку відповідної скількости харчів для прохарчування людства, що останньо в скорому часі збільшується, примушує провідників країн та науковців шукати все нових джерел добування харчів.

В Домі святого Йосифа в Саскатуні

Михайло Лебідь і його образи виконані товченим склом.

Прийдьте до нашого Дому — телефонує панна Оленка Г., адміністраторка Дому св. Йосифа, "маємо "щось" для "Сторінки". Невідкладаючи таки зразу їду. Вже при вході у дім, зустрічаю знайомі обличчя; дехто на візку, руками перекручує колеса, інші з паличкою у руках, а ще інші таки із ліжок своїх кімнат пересилають на привітання свою добродушну ласкаву усмішку. Вітаюсь з Преподобною Сестрою настоятелькою Дому і разом входимо до кімнати пана Михайла Лебідя: "ось саме те "щось", каже Сестра, показуючи вже закінчений мозаїковий образ із товченого скла. Оглядаю працю і важко повірити. Пан Михайло Лебідь вже від шістьох років у візку, останньо таки зовсім не підводиться. Ноги стратили свою силу а руки гейби прив'яли, ще лиш декотрими пальцями може управляти.

Скільки Ви, пане Лебідь працювали над цим, питаю, і разом з Сестрою присідаємо поруч на кріслах, а п. Лебідь усе з точністю і знатним зворушенням розказує: "Ця остання робота, це мій проєкт у сторіччя Канади, я робив його поверх трьох місяців". Приглядаємося образові: по середині ювілейна відзнака, з лівої сторони давні а з правої теперішні емблеми Канади, внизу напис — "побажання всім канадцям щасливого ювілейного року". Все зроблено з точністю, чисто й гарно. Цей образ буде на виставі в часі "ексибишин", а потім передам його до міської залі. А ось цей, що висить, це Тайна Вечеря, понижче лебеді, пава і прикраси на ялинку. Я ще дитиною любив все щось майструвати, — продовжував п. Лебідь, пізніше будував ще у Краю доми ,робив вози та різне хатнє знаряддя. До Канади я їхав на працю в копальнях Алберти, бо тільки на такі праці і на ріллі приймали наших людей, але мій добрий приятель насилу стягнув мене з вагону на станції в Норт Беттелфорд і там я таки залишився. Це було в 1926 році. Я працював зразу як помічник а потім як самостійний контрактор при будові домів, мостів, а останньо розплянував і провів будовою двох церков в Норт Беттелфорд, в Спірс, частинно в Бігер. Від 1950 року став хворіти, а вже в 1964 приїхав як один з перших мешканців до дому св. Йосифа. Я вдячний Сестрам, що дали нагоду пані А. Дунн провести курс роботи товченим склом. Я засвоїв техніку і тепер, коли вже не можу спинатись по дахах, я щасливий, що можу — складаючи поволі кришку до кришки товченого скла — робити на столі моєї кімнати оці малі праці". Пан Лебідь пристав, а через хвилинку знову продовжував: "Мені доля щастила, я мав добру працю, добрий заробіток, одного жаль, що не мав родинного життя. Зразу жінка, яку залишив з маленькою дівчинкою Стефанією в Жеребках Королівських, Скалатського повіту, опісля прийшла війна, а тепер" — і подивившись на свої окалічілі ноги, візок — "а тепер", — докінчив вже через хвилину, — "нехай вже буде так, коли така Божа воля", — і вклавши пензель у пальці правої руки, зі спокійним виразом обличчя нахилився над початою новою працею.

Ми не ставили більше запитів, якось не виходило, але п. Михайло знову почав сам немов би хотів доповнити сказане: "Моїм бажанням є ще зробити ось з цього скла нашу церкву, яку я збудував у моїм Норт Беттелфорді". Ми побажали панові Михайлові, щоб його бажання Добрий Господь допоміг йому сповнити, і попрощавшись вийшли. Сестра Настоятелька зробила ще деякі зарядження в справі знимки для пана Лебідя і я від'їхала.

Хтось сказав: "Нема трагедії у світі, її ніколи нема, як довго людина має силу погодитися з тим, що є, і може підпорядкувати існуючий стан для свого творчого духа, незалежно в якій формі ця творчість, щоб лише корисній, буде себе проявляти". А в рідній землі Україні, всю цю філософію життя наш нарід висказав коротко: "Така Божа воля, з нею треба погоджуватися і жити дальше".

І це була найкраща життєва мудрість, яку нарід обосновував на своїй глибокій вірі. Цю глибоку віру наші люди зберегли посьогодні і це найкраще проявляється в Домі святого Йосифа, де увійшовши наглядно переконуєтеся, що навіть найважчий удар долі, підпорядкований Божому зарядженню, людина може нести зі спокоєм, а що більше, це дає їй силу навіть у найважчих обставинах зробити щось корисного для свого окруження. Тут теж учимося й набираємо відваги вглянути багато глибше у своє таки власне життя.

З ЖИТТЯ ПАРАФІЙ

ПРОЩАННЯ о. М. ШЕВЧУКА, ПАРОХА ОКРУГИ МОМАРТ

о. Михайло Шевчук

О. М. Шевчук, що відзначив уже тридцять-три роки своєї душпастирської праці, після майже трьох років душпастирювання в окрузі Момарт, в місяці червні перебрав обов'язки пароха в містечку Вакав, Саск.

Про зміну місця душпастирської праці о. М. Шевчук просив Преосв. Владику Кир Андрея, з уваги на перебуту операцію. Душпастирська праця в окрузі Момарт зв'язана з постійними виїздами по кольоніях, а це не відповідало його здоров'ю.

За цей, хоч короткий, час свого побуту в Момарт і окрузі, о. Шевчук провів чималу виховну працю, зокрема серед молоді, чим приєднав собі членів своїх парафій і заслужив на окрему подяку, яку вірні парафії Момарт й округи склали підчас його прощання.

О. М. Шевчук так пише про прощання із своїми парафіянами:

Гренфил, прощав мене в часі єпископської візитації, що була 21 травня ц.р. Хоч як я старався відсунути нагоду прощання із того дня на другий плян, дуже щирі члени парафії Гренфел, через свою організацію ЛУКЖ, переслали мені до Момарт свій прощальний, а для мене цінний даруночок, щоб висловити вдячність і прив'язання для мене й за це я всім парафіянам у Гренфил сердечно вдячний.

Момарт і Кендіяк. Хоча члени парафії у Кендіяк, як вислів прив'язання і подяки щедро обдарили мене вчас своїх річних зборів, вони ще включилися до спільного прощання, що відбулося в парафії Момарт.

Прощання у Момарт відбулося в останню неділю травня після Марійського Молебня. На прощання був приявним о. монс. Поаріс, парох французької рим. кат. парафії. В програмі були привіти — вислови подяки і смачна перекуска. Предсідником того мило переведеного і незабутнього вечора з моїми парафіянами був касир парафіяльної комітету п. І. А. Дусик. Слово від приявних і всіх членів парафії сказав довголітній б. заступник голови комітету п. І. Т. Дусик, а дарунок вручив цьогорічний заст. голови парафіяльного комітету п. В. А. Дусик. Від парафії Кендіяк склав подяку і дарунок касир параф. комітету п. М. Романів. Після промов говорив теж рим. кат. парох, а відтак були численні наші традиційні многолітсвія. В кінцевому заключному слові, до якого наприкінці мене покликано, я підкреслив завдання наших національно свідомих парафій округа Момарт, просив своїх парафіян про об'єднану і постійну працю для росту своїх парафій, а в тому і для свого українського народу, просив про окрему увагу і опіку над нашою молоддю, щоб внуки і правнуки не занедбували того, що так славно розпочали наші щирі трудівники — піонери. Очевидно, я всім сердечно подякував за сердечні вислови і дарунки, за що в окремий ще спосіб складаю подяку на цьому місці.

Дайсерт. Із членами моєї парафії у Дайсерт, що є найдальше віддалена в окрузі Момарт, я попращався в першу неділю червня. Зразу я відслужив Службу Божу, а після цього був спільний обід. У богослуженні і прощальному обіді взяли участь майже всі члени парафії.

Отвертого і щирого серця, ніколи не забувається! Тож я затягнув великий довг вдячности супроти всіх моїх парафіян у Дайсерт. За цю їхню щирість і сердечність для мене. Я повторно-сердечно дякую за милі і цінні для мене дарунки як від жіноцтва так від мужчин тої парафії.

При нагоді цієї дописі, всім моїм бувшим парафіянам, зокрема тим, з якими я не мав нагоди попрощатися в Дайсерт, Гренфил, Кендяк і Момарт, ще раз сердечна подяка за щиру і добру співпрацю в парафіях, за сердечну кожночасну гостину в своїх домах. Дякую всім вам за все добро і не забуду про вас у моїх молитвах.

Ваш бувший душпастир
о. М. Шевчук

Вода дає життя

Ми часто бачимо по церквах намальовані різні символи, а між ними один символ, в котрому виступає вода, що символізує життя. Вода є одним з трьох елементів, без якого всяке життя на землі є неможливе. Двома іншими — це воздух і сонце, або тепло. Щоби представити велику вартість води — можна навести ось тих кілька даних: потрібно близько тридцять тисяч ґальонів води, щоби зібрати один бушель пшениці, пятьсот тисяч ґальонів води, щоби виплекати одну тону сіна. Рівнож в промисловості вода відограє велику ролю. Щоби випродукувати одну тону сталі потрібно близько 65,000 ґальонів води, одну тону паперу — 39,000 ґальонів, а навіть випродукувати одну бочку оливи — потрібно 770 ґальонів води. Зі скорим зростом населення на землі потрібно щораз більше продуктів прохарчовання, а тим самим збільшення площ під засіви зернових культур, площ на пасовиська та взагалі використовувати кожний кусень землі, що надається під посіви та пасовиська. А тому що в переведенню тих плянів вода має найважнійше значення — вже сьогодні майже всі країни світу, включно з Канадою, поважно застановляються над проблемою води в найближчій будуччині це тимбільше, що її не лише потрібно для рільництва, але також для різних промислових підприємств. Канада — хоч є одною з країн, що має найбільше солодкої води завдяки рікам та озерам, є першою з країн, що зробила один з найбільших в світі штучних збірників води, збудувавши одну з найбільших гребель у світі на ріці Полудневий Саскачеван та створивши найбільше штучне озеро в Саскачевані, довжиною 140 миль, а щоби це озеро перейти довкола — треба зробити 475 миль. Під цю пору глибина озера при греблі виносить 150 стіп, але коли протягом двох років вода заповнить озеро вповні — тоді глибина при греблі буде виносити 192 стіп. Безперечно виповнення водою вповні того озера буде залежати у великій мірі від скількости води у річі Полудневий Саскачеван. Близько 109,600 акрів землі буде можна наводнювати тоді, коли озеро наповниться водою вповні. Вправді кошти побудови греблі та озера є дуже великі — та в найближчій будиччині вони оплатяться, тим більше, що кромі великих користей для рільництва, греблю та воду з озера використають для продукції електричної енергії в потужних турбінах, для різної промисловости, як також для розривкових цілей.

Довгоожиданий дощ в Саскачевані

Це мабуть перший раз в історії Саскатуну, що на відкриттю вистави "Ексебишин" в понеділок, 7-го липня не було дитячої паради в місті. Причина? Довгоожиданий дощ, що цього дня щедро зрошував спрагнені городи та поля. Місцями дощ впав більше, як на один цаль. Понурий настрій в багатьох фармерів покращав, бо з дощем і прийшла надія, що їх праця марно не пропала. Вправді в багатьох округах навіть і цей дощ вже не поміг, так, що багато тисяч акрів, засіяних зерновими культурами треба було переорати.

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg.
Saskatoon, Sask.
Phone 242-8656

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:

Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Все для будови

По умірковaній ціні дістанете все в своїм Складі Будівельного Матеріялу

NORWOOD LUMBER COMPANY

Office Ph. 477-3092 — EDMONTON 8201 - 114 Ave. — Yard and Factory Ph. 477-1659

Р. ФІРМАНЮК, властитель

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

Едмонтон буде будувати менше

Як виглядає, місто Едмонтон обмежить програму будов цього року, бо тяжко знайти покупців на міські бонди, щоб роздобути гроші. Місто хоче продати бондів на суму сім або вісім мільйонів долярів на вільному ринку.

Сказав комишинер М. Тведел на міській раді: "Попит на гроші є так великий, що запас позичкового капіталу вичерпаний".

До цього часу місто позичало гроші з провінційного фонду. Але й провінція обмежила кредит, а то й зовсім відмовляє позик, бо муніципальні бонди тепер не йдуть на фінансовому ринку.

Тведел сказав, що як місто не знайде покупців на бонди, то прийдеться відложити на пізніше будову мостів і комунікаційної лінії "фрівей". Буде неможливо фінансувати навіть половину, пропонованого критого старіону коштом $25,000,000.

Сі-Ен скасує в Алберті п'ять ліній

Сі-Ен-Ар хоче скасувати п'ять бічних ліній на схід і південь від Едмонтону, бо вони неоплатні. П'ять ліній мають разом 138 миль залізничного шляху і 17 збіжжевих елеваторів. Залізниця каже, що в 1965 р. вона втратила $95,912.

Фармери протестують і кажуть, що як поїзди перестануть їздити, вони мусітимуть возити збіжжя до дальших елеваторів. Цю справу розглядає тепер Рада комишинерів транспорту у Вінніпеґу.

Сіенар хоче замкнути лінії: від Тофілд на південь до Барлі Джонкшин, 23 милі; Гейт Джонкшин на північ від Веґревіл, 22 милі; Кемровз Джонкшин на північ до Райлі, 25 миль; Скепа на схід до Спондин, 18 миль, і Ловерна Джонкшин на захід до Гімардока, 50 миль.

СіПіАр хоче виректися шість бічних ліній в південній Алберті, 192 милі довжини.

Резерви дозволяють на вивіз пшениці

"Файненшел Таймс" питає, чи недорід пшениці цього року дозволяє на те, щоб Канада виконала міжнародні зобов'язання і ще до цього поробила нові угоди в справі продажу пшениці.

Резерви непроданої пшениці по кінець липня ц.р. були 590,000,000 бушлів. Сьогорічний урожай принесе 400,000,000 а в ідеальних умовах погоди найвище 500,000,000 бушлів. (Минулорічний урожай пшениці був 844,000,000 бушлів). Канада потребує на свої потреби 152,000,000 бушлів, а вивіз за кордон винесе 525,000,000. Отже залишиться передбаченої резерви 213,000,000 бушлів. Це вистачило б на домашні потреби. Однак ще один неврожай міг би вичерпати всі резерви й довести прерійні провінції до економічної кризи в 1968 році.

ЦЕНТРАЛЯ КОМІТЕТУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

ПОШУКУЄ СЕКРЕТАРКУ ДО ПИСАННЯ НА УКРАЇНСЬКІЙ МАШИНІ

ВСІ КОШТИ ПЕРЕЇЗДУ ДО ВІННІПЕҐУ БУДУТЬ ПОКРИТІ

ЗАІНТЕРЕСОВАНИХ ПРОСИМО ЗВЕРТАТИСЬ прямо до:

UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE
456 Main Street
Winnipeg 2, Man.
Tel. (204) 943-1927

БАТЬКИ, ЗАПИСУЙТЕ ДІТЕЙ

Рідношкільний Комітет при філії УНО в Едмонтоні оголошує записи учнів до всіх кляс української школи на шкільний рік 1967-68 а також записи дітей до садка.

Реєстрація відбудеться в суботу 26 серпня, пятницю 1-го вересня, о год. 4 - 7 вечером, в домі УНО при 10629 - 98 вул. в Едмонтоні. Тоді теж можна буде отримати всі інформації у справі навчання.

У інші дні можна дзвонити телефоном число: 424-9385 — Д. Кругляк.

Прохаємо всіх батьків, що їм не байдужа справа виховання в українському дусі, вчасно записати своїх дітей до садочка чи української школи при УНО.

Рідношкільний комітет

БІНҐО

Щочетверга о 8-ій год. вечора в УНДомі, 9620-109 Аве. Одна безплатна гра (нагорода 50 дол.)

БІНҐО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира 12726 - 119 вул.

Вступ 1.00 дол. — 3 картки Джекпот — $50.00.

ЩОП'ЯТНИЦІ

від 11 год. до 6 год. веч. ПРОДАЖ ВАРЕНИКІВ у залі під церквою св. Юрія, 11302 - 95 А вул.

Дрібні оголошення

MIKE PATRICK
LANDSCAPING AND CONSTRUCTION

Rototilling, Landscaping, Pruning, Lawn Maintaining, Fences & all Concrete Work

11618 - 95A St 474-0598

● ДО ВИНАЙМУ

2 дуже вигідні кімнати (світ). Нова тепла хата. Новий холодільник (фридж), нова кухня і синк. Догідне положення, бас їде попри саму хату. — Низька ціна. — Пригоже для одного чоловіка, або двох старших людей.

10960 - 95 Стріт, Едмонтон, тел.: 424-3723

● ПОТРІБНО

робітника на цвинтар. Повинен уміти їхати троком та працювати трактором. Платня згідно з умовою. Зголошення до "Українських Вістей".

● ПОТРІБНО СТОРОЖА (дженітора)

Український Народний Дім в Едмонтоні (9620 — 109 авеню) пошукує сторожа дженітора.

За ближчими інформаціями звертайтеся до голови УНД-ому І. Тимчишина 9711 — Джеспер авеню (ресторан Рівієра), тел. 424-2382.

● **Самітний мужчина,** чесний, не піяк, має дещо заощадженого гроша, пошукує жінки з подібними прикметами у віці 60-67 років. Зацікавлених прошу написати до мене на адресу "Українських Вістей" під "П.З."

ЧАСОПИС ТРЕБА НЕ ТІЛЬКИ ЧИТАТИ, АЛЕ І ПЕРЕДПЛАЧУВАТИ

$33 більйони чужого капіталу в Канаді

За обчисленням Домініяльного бюра статистики, закордонний довг Канади зріс сильно при кінці 1964 року, головно завдяки чужим довгореченцевим інвестиціям у канадську промисловість. Задовження Канади чужим державам зросло під кінець 1964 року з $30.4 більйонів на 32.9 більйонів. Контролю над іншими капіталами мають підприємства в чужих державах. Американських капіталів у Канаді є на $21,400,000,000.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

ДЕНТИСТИ

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK — CHURCH — CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар, хірург і акушер
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
Res.: 488-7441

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(c)
хірург-спеціяліст
5B, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
728 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.,
EDMONTON, Alta.
Phone Office: 422-2745
Res.: 484-3821

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор
від глухоти, недуг горла, дишниці і кормового проводу
Tonsils, adenoids, сайнисис носа і залози (glands).
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton

Dr. W. Szlichcinski
ШКІРНІ НЕДУГИ
Приймає щодня від год. 10.00 до 5.30 попол. В суботи до 2.00
605 Tegler Building
Edmonton, Alberta.
Ph. GA 4-2201 Res. HU 8-7860

ВИРІВНЯЙТЕ ВАШУ ПЕРЕДПЛАТУ ЗА "УВІСТІ"
РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "УВ" — ТІЛЬКИ $4.00

Непевні, що сталося з $40 міль. допомоги

Канада стоїть на списку в Злучених Державах як така, що дістала $40,000,000 американської допомоги від 1946 року.

Однак в Оттаві не знайшли сліду по тих грошах, де вони записані й куди пішли. Наприклад, в американських офіційних списках стоїть сума $13,100,00 на "мілітарну допомогу". В Оттаві сказали, що в книжках міністерства оборони нема такої суми.

Злучені Держави, від половини 1946 р. до половини 1966 р. дали більш як $117 більйонів допомоги понад 100 державам. Франція дістала найбільше — $9,465,100,000. Британія $9,269,800,000, Південна Корея є третьою з $6,315,000,000, потім ідуть Італія, Західна Німеччина.

Багато їх хоче медалів для себе

Багато канадців пропонують самі себе для відзначення спеціяльними срібними сентеніяльними медалями.

"Дістаємо багато листів від людей, які думають, що вони повинні дістати медалі", сказав один з комітету, що укладає списки осіб для відзначення. Однак особистих прохань не приймаємо".

Спеціяльний комітет все ще укладає нову листу для відзначень 20,000 канадців. Він старається встановити квотну систему, в якій голови федерального і провінційних урядів та товариства пропонуватимуть кандидатів.

ПОМЕР КРУП, ФАБРИКАНТ ЗБРОЇ

В Ессен, Зах. Німеччині, помер на рака 60-літній Алфред Круп, один з найбагатших людей в Европі й останній з промислової династії Круппа, яка правила 156 років.

Індустріяльна імперія Круппа була "фабрикантом смерти". Вона озброювала Німеччину й Европу і мала впливи на воєнну політику держав.

Алфред Круп був засуджений альянтами за воєнні злочини в другій світовій війні і сидів у в'язниці до 1951 р. Його майно було сконфісковане. Коли ж вийшов на волю, майно йому повернено і він відбудував зруйновану індустрію. Тоді він також заявив, що не буде більше виробляти зброю. В його підприємствах працює понад 100,000 людей.

Його син заповів, що родинний концерн Круппа буде переорганізований на публичну корпорацію.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстакція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Біо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Біо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені або звернуть вам гроші.

Ціни фермерських продуктів

ХУДОБА В ЕДМОНТОНІ

Вибрані бики 26.25 — 27, добрі 25.50 — 26.25, середні 23.50 — 25.25. Вибрані ялівки 24.25 — 24.85, добрі 23.50 — 24.25, середні 22.50 — 23.50. Добрі корови 17 — 17.50, середні 16 — 17, на консерви 13.50 — 15.75.

Добрі бугаї 20 — 21, звичайні до середніх 19 — 20.

Добрі бики на годівлю 700 ф. і вище 25 — 27, звичайні до середніх 20.50 — 24.50.

Добрі ялівки для стада і на годівлю 22 — 23.75, звичайні до середніх 18 — 21.50.

Добрі до вибраних легкі телята (віл) 28 — 31. Добрі тяжкі телята на м'ясо 24 — 27.

Свині ґрейд А справлені 26.50, легкі свині на годівлю 8.50 — 18.

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
Dr. V. A. Bayrock
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

НА ПРОДАЖ:

ХАТНЄ УРЯДЖЕННЯ:

Телевізор Філко, автоматична пральна машина Інґліс, відпочинкові крісла (ізі черс), бамбусові фіранки (дрейпс) 12 фітів широкі, меблі до їдальні, каунтер або бара 8 фітів довгий.

ОДЯГ:

на чоловіка ч. 42
на жінку ч. 12, 14.
на хлопців та дівчат 4 - 10 років, включно з сорочками Каб.

ДИТЯЧІ ЗАБАВКИ:

плейгауз 6 фітів, трок Джоні Експрес, колиска для ляльки. Багато дитячих іграшок додамо даром.

14208 - 80 авеню,
Едмонтон
Тел.: 488-6152, Вечером лише.

Canadian Pacific Airlines

тепер має два додаткові перелети без затримки коротшим шляхом через бігун.

НАЙКОРОТШИЙ ШЛЯХ В УКРАЇНУ

Лиш $84.00 завдатку, щоб полетіли літаком до Харкова, Донецька, Одеси на 14 — 21-денну прогульку й назад. В цьому включена вже оплата за додаткові лети з Келгари або Едмонтону. З Ванкуверу платите лиш $86.00 завдатку (решту сплачуєте догідними місячними ратами).

● До постійних летів без затримки з Едмонтону Canadian Pacific додає рівнож лети без затримки з Ванкуверу та Келгари до Амстердаму (починаючи з дня 25 квітня). Звідти догідні сполуки до дальшої подорожі, зокрема на Україну.

● Лет через бігун летунської лінії Canadian Pacific є на 1,000 миль коротший, як шлях через Східну Канаду. Це найкоротший шлях на Україну з Західної Канади, лише з одною зупинкою.

● Обслуга літаків Canadian Pacific є ввічлива й готова помогти у всьому. Обслуга літаків говорить багатьома мовами й дбає про те, щоб Ви почувалися, як у себе вдома.

● За дальшими інформаціями звертайтесь до Вашого подорожнього агента або до найближчого бюра.

FLY Canadian Pacific

Поїзди, троки, кораблі, літаки, готелі, телеграф. Найбільш досконала система комунікацій в світі.
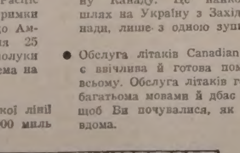
В Едмонтоні дзвоніть на число телефону: 424-7381